ABONNEMENTS

Indochine		Union postale	
Un an.....	8$00	Un an.....	10$00
Six mois...	5 00	Six mois..	6 00

Annonces Légales
0$50 la ligne de 6 points sur justification de 9 cicéros quelle que soit la page

Annonces Commerciales
Ou traite à forfait

Đông-Pháp Thời-Báo

NĂM THỨ HAI SỐ 328
Ngày thứ tư
26 Août 1925

Le Courrier Indochinois

東法時報

Tổng-lý : NGUYỄN-KIM-ĐỈNH
Chủ-bút : NAM-KIỀU

BÁO QUÁN
71, đường Mac-Mahon, 71
SAIGON

Dây thép nói (Téléphone)
Số 324

GIÁ BÁN

Đông-Pháp		Ngoại-Quốc	
Một năm...	8$00	Một năm...	10$00
Nửa năm...	5 00	Nửa năm...	6 00

Mua báo phải trả tiền trước
Mandat và thơ đề gởi
M. NGUYỄN-KIM-ĐỈNH

Báo báo về việc buôn bán hay là việc gì xin thương nghị trước

MỘT TUẦN XUẤT BẢN BA LẦN, NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

DEPOT LEGAL INDOCHINE
Nº 2911

TẨY-CHAY ĐỒ BẮC

Độc-giả ai mới đọc tới cái đầu-đề « Tẩy-chay đồ Bắc » nầy mà chả châu mày nghiến răng la lớn lên rằng : người nào đây ! Có phải chà-và hay khách-trú chăng ? Hay Ai-lao Cao-mên chăng ? Chớ quyết không phải là đồng-bào với ta vậy.

Phải ! cái tiếng « Tẩy-chay đồ Bắc » nầy do miệng một người Annam nói ra, thì người ấy không những là tội-nhân của hai mươi lăm triệu đồng-bào, mà lại là đứa con-cháu bội-nghịch đối với tổ-tiên hơn bốn ngàn năm về trước ; giống ta là giống cha rồng mẹ tiên, không muốn có một đứa bội-nghịch tổ-tiên lìa-bỏ anh-em làm vậy ?! Nước ta là một nước có lịch-sử có phong-hóa, không muốn dung một tên dân dấc-tội với đất-nước ông-bà làm vậy ? Người xướng ra câu đó là người gì ? Có phải người không đầu không cổ chăng ? Vì nếu có đầu có cổ thì lẽ nào lại không biết có tiên-tổ có ông-cha làm vậy ? Tờ báo xướng ra câu đó là tờ báo gì ? Có phải là tờ báo phản-nghịch với quốc-dân ta với xã-hội ta, muốn cho anh-em ta cấu-xé lẫn nhau, xui cho đồng-giống ta sát-hại lẫn nhau, để cười cho khách ngoại-bang đó không ?

Tẩy-chay đồ Bắc ! Tôi nói đây không phải không có cớ vì gần nầy có một hạng người kia không phải người Lào người Mên, mà cũng không phải anh Bảy chú-khách, lại chính là người Annam, tổ-tiên họ ngày trước là người Annam, ông-cha họ gần đây cũng là người Annam, anh-em bà-con họ là người Annam, bậu-bạn xóm-diềng họ là người Annam ; cơm gạo họ ăn hằng ngày là cơm-gạo Annam ; đất-nước họ gởi thân hằng ngày là đất-nước Annam ; vậy mà nay họ dám mở miệng đỗ-xướng lên câu : « tẩy-chay đồ Bắc » tức là « tẩy-chay đồ Annam ». Vậy đồng-bào ta nên nhận họ là người Annam nữa chăng ? Một tờ báo kia là tờ báo chữ Annam, bấy nay sống đặng là nhờ người Annam mua đọc, người viết báo là người Annam ; người đọc báo là người Annam ; vậy mà ngày nay có ý xui-dục đồng-bào ta tẩy-chay đồ Bắc, tẩy-chay đồ Bắc tức là tẩy-chay người Bắc, tẩy-chay người Bắc tức là tẩy-chay người Annam, xúi người Annam tẩy-chay đồ Annam, vậy thì đồng-bào ta có nên nhận là tờ báo Annam nữa chăng ? Ôi, đồng-bào ta không ngờ có một người khốn-nạn làm nhục nòi-giống như vậy ? Tờ báo xứ ta không có ngờ một tờ báo gieo nọc độc cho người Annam như vậy ? Vậy thì quốc-dân ta tính sao ? Quốc-dân dư-luận tức là một tòa án công-bằng chánh-trực quyết không dung-tha cho những người đã phạm tội lớn là ngạo-mạn tổn-tổ lìa-bỏ anh-em kia vậy.

Xứ Nam-kỳ ta bấy nay vốn là một xứ rộng nghề làm ruộng, còn công-nghệ thương-mãi đều về tay người nước ngoài, từ khi ba kỳ đường-sá giao-thông, người Bắc-kỳ mới vô đây buôn-bán, may nhờ người Nam-kỳ ta biết thương nòi-giống, biết nhớ cội-rễ, biết giúp-đỡ anh-em, biết bảo-tồn quyền lợi, nên sự dinh-thương của người Bắc ở đây càng ngày càng phát-đạt, người Bắc tràn vô đây càng ngày càng đông, một là đồng-tiền trong nước khỏi phải lậu-chi ra ngoài, mối lợi-quyền của khách, chà cũng vẫn hồi được chút-đỉnh, và thứ nhứt là tỏ cho người ngoài biết rằng : cái giống Việt-Nam nầy cũng là một giống biết cạnh-tranh, biết tấn-thủ, biết vùng-vẫy trên thương-trường, biết thao-luyện tài kinh-tế, chị ngã em nâng, cha nó lủ chú nó khôn, một mai có đoàn-thể, có bảo-trợ thì mối lợi-quyền của chà, khách, bấy nay nắm chặt trong tay kia, biết đâu không có ngày giành-giựt lại được, trên trường thương-chiến, ai dám bảo Nam-Bắc không người ! Quốc-dân ta đương chú-ý vào đó, hi-vọng vào đó !

Vậy mà ngờ đâu ngày nay chợt nghe thấy tiếng « tẩy-chay đồ Bắc », ai nghe thấy chẳng lấy làm lạ-lùng, lấy làm tức-giận cho cái hạng người Annam mà trở lại bội-nghịch Annam. Tẩy-chay đồ Bắc thì hoan-nghinh đồ gì ? Thưa rằng đồ Chà, đồ Nhựt, đồ Tây. Vì chưng những đồ kia là đồ ngoại-quốc, chúng tôi muốn đem tiền dâng cho người ngoại-quốc, chớ không muốn giúp-đỡ anh-em nhà. — Tẩy-chay người Bắc thì liên-lạc với người nào ? Thưa rằng người khách, người chà, người mán, người mọi, vì chưng những người đó đối với chúng tôi khác giống-dòng, khác lịch-sử, khác phong-hoá, khác văn-tự, chúng tôi muốn cho họ thực-dân vô đây một ngày một đông, để choán hết đất-cát chúng tôi, thâu hết tài-sản chúng tôi, chớ còn như người Bắc đối với chúng tôi thì dầu cùng chung nòi-giống, cùng chung đất-nước, cùng chung phong-hoá, cùng chung văn-tự, cùng chung vận-mạng tương-lai ; cùng chung lịch-sử kỷ-vãng song chúng tôi không muốn liên-lạc. — Đồng-bào ta ai là người còn có giọt máu Lạc-hồng nghe thấy những dọng nói ấy mà chả sôi ruột tím gan cho cái thứ người không biết gì là lợi quyền không biết gì là đồng-giống ấy !

Tôi nói đây nếu đồng-bào không tin, thì xin cứ xét cái hành-tàng của một hạng người kia của một tờ báo kia, bấy lâu nay, rõ-ràng là muốn cắt đây Nam-Bắc, tuyệt nghĩa anh-em, chỉ vì còn sợ quốc-dân nghị tội, nên chưa dám nói rõ ra, chưa dám đỗ-xướng lên, chỉ tìm những chuyện nhỏ-mọn đặng gieo ác-cảm cho kẻ Nam người Bắc, lại kéo thêm mấy kẻ đảng-tử vô-loại ở Bắc-kỳ vào, để vừa theo cái chủ-nghĩa phá-hoại của mình, khác nào một đống củi khô chỉ chờ ngọn lửa là cháy bừng lên. Cái câu « tẩy-chay đồ Bắc » nầy dầu bề ngoài chưa dám nói ra, song trong lòng đã chứa một cái tâm-địa thú-tha kia vậy.

Ôi, đồng-bào ta mà có một hạng người như thế, thì cũng quả-nhiên vô-phước thiệt, song tôi dám chắc những kẻ ám-mưu đỗ-xướng kia đều là những kẻ tư-cách ọe-kỷ đốn-mạt, cãi câu họ nói khác nào như kẻ nói điên, không những không ai thèm nghe theo mà lại muốn nhổ vào mặt họ, tội-nghiệp cho họ, thương-xót cho họ, muốn kêu họ tỉnh dậy mà đọc cho họ nghe một bài luận về lợi quyền về chủng tộc.

TRẦN-HUY-LIỆU

Văn đàn giai thoại

CHỊ EM NÊN TỈNH NGỘ

Cách vài tháng nay vì công việc nhà rằng buộc em không giờ dư để viết bài đăng vào báo có lẽ chị em cũng có người lấy làm lạ chớ chẳng không. Tuy em không được hầu chuyện cùng các bạn, nhưng em cũng vẫn có đọc đủ các thứ báo quốc âm, cốt để xem cho biết các việc lạ xảy ra hằng ngày có dính dáng đến bọn quần-xoa mình luôn.

Mới đây em xem báo thấy có thuật việc chà Bombay ở đường Catinat đánh một người đàn bà Annam ta như vầy. « Có một bữa kia lối 10 giờ, có một người đàn-bà Annam, tối 27, 28 tuổi, ăn mặc rất đẹp đang người từ tế đến tiệm chà Bombay mua một cây dù. Mua xong lại đến tiệm kế đó mà lựa mấy xấp gấm nhung. Khi mua xong cả quầy-quả trả ra, tay ôm xấp hàng, tay xách dù mới, xảy có một tên Bombay nhỏ, ý chừng như nó tưởng cô lấy trộm cây dù ở cửa hàng nó nên lật đật chạy theo giựt lại cô đập cô đến gãy cây dù ! Cô lu mọ tà tỉnh-ôi thiên-hạ tựu lại xem đông nước mà ai thấy bọn chà ấy nó đối-đãi với người đàn bà Annam ta một cách rất giả-man tàn tệ như thế cũng đều chắc lưỡi chán mày nản bảo cô nợ hãy xuống bót mà thưa cha quan trên phân xử ».

Chị em ôi ! Chị em đọc mấy lời em biên trên đây có đau lòng cô xót ruột cô tức giận cho cái lũ hắt mầu mỡ mình ma chẳng biết ơn lại còn nghinh ngang đến thế chăng ? Chớ riêng phần em, em chỉ tiếc rằng lúc tên hắc-quỉ đánh người, chẳng có các chị, chẳng có em đây đứng gần, để dạy khôn cho cái quân da đen nó biết mặt gái nhà Nam mình, tuy yếu như cộng bỏ cây liều chớ hai bàn tay diệu dàng kia cũng có thể trình ra mà làm một bài học khôn cho phường hốp-tốp ấy.

Việc đỡ-lỏ ra rồi, một người trong bọn ta ngay-thẳng thế ấy, mua dù có chủ tiệm chưng rõ ràng thiệt, mà còn mắc phải tay hung-bạo nó làm cho nhục nhã danh giá mình, nó làm xấu mình tại con đường Catinat tại đất Saigon, là đất của ông cha mình khai sáng, là đất mà chúng nó ăn nhờ ở đậu, để lượm từ cắt bạc, vét từ đồng xu ! Than ôi !

Nói ra luống những thẹn thuồng
Để lòng thì lại phụ lòng với ai ! ...

Việc ấy có bớt còn đang tra xét, quân bạo ngược kia chẳng nơm thì muộn cũng sẽ bị lôi cổ ra giữa công-đường để đền tội lỗi, việc ấy là phần luật pháp rằng họ chúng nó, còn bọn chị em bạn gái mình cũng phải tỉnh làm sao đây ? Tỉnh làm sao cho chúng nó biết chị em mình cũng có lương-tâm, cũng có đoàn thể, mà kiêng, mà sợ, mà vì, mà nể, câu : Bứt mây động cả dám rừng một phen !

Chị em ôi ! Đời mỗi ngày một văn-minh, em chẳng cần bàn đến các việc to tát khác, ấy là em có ý để dành cho các ông bên nam-giới dạy biểu còn hay hơn em nhiều, em chỉ nói sự ăn-mặc của bọn phụ-nữ mình cũng vì đó mà thay cũ đổi mới hằng ngày. Bởi vậy cho nên chị-em mới mặc gấm nhiều xô tố, chị em mới đua nhau mà bận hàng Bombay hàng Tàu. Chị em là người có đồng mình ngọc, chị em là người có tiền trăm bạc chục, chị em lấy đồng tiền ra mà tô-điểm cho mình-hài dầu đó em cũng không dặm làm một đạo đức mà chê-bai bắt-bẻ. Vì ngọc có đổi mới nên giá, vàng có chạm mới nên xinh, mà lại một cô có đôi ba đo năm bảy quần, cũng không phải nhiều nhỏi chi mà ngăn rào đón ngõ. Nhưng chị em ăn-mặc xinh đẹp chừng nào thì cũng rằng giữ gìn phẩm giá của bọn phụ-nữ mình cho cao thêm chừng nấy. Chị em là người có tiền, chị em là người đi mua đi sắm, chị em là người đến làm lợi cho bọn nó, cho nên cửa nên nhà, cho nên vai nên vế, ấy là chị em có quyền có thế, còn bọn nó là bọn chuột ngột người mà xin đồng lợi, khuyên mời người mà bán đắc hàng, sao nó không biết kính, biết trọng chị em ta mà lại còn ngược đãi như thế nữ ? Chị em phần nhiều đã có vào mua hàng ở các cửa hàng Tây, hàng ta, chị em có thấy mấy cô Tây cô Nam vui vẻ với chị em thế mua không, còn bọn Bombay nầy sao lại giả-man đến nước ?

Chị em hãy tỉnh ngộ ! Tỉnh ngộ mà nghĩ lại coi tại sao bọn Bombay nầy nó dám ỷ mình đánh đập một người đàn bà Annam ta ? Chớ theo ý em xét nét đã cặn đã tột rồi, thì em tưởng có lẽ nó thấy bọn chị em mình có tánh ham mới chuộng lạ, thích mặc hàng Bombay, nên kể rằng không lấy đầu vào hàng nó thì lại đi đâu, vì nó đã chọn một mình một chợ rồi đó !

Nếu nó tưởng như thế thì nó đã lầm to, nếu nó khi đến chị em bạn gái mình thì nó phải mắc. Tỏ thường ai cũng vậy, có tiền đến đâu mua, được chủ tiệm tiếp rước tử tế, chuyện vãn vui vẻ, sẵn lòng bày hàng cho mình chọn lựa, thì mình mới chịu mất tiền mua, chớ cái giống ăn nói khó nghe như quạ, mà lại còn hung-dữ như ó như diều thì ai còn quê gì đem tiền đến để hai tay dâng cho nó lấy.

Như trên kia em đã nói, nó tưởng nó có độc quyền « một mình một chợ » thì thật là lầm to, vì cách vài tháng nầy M. Nguyễn-đức-Nhuận là người Annam, là đồng-bào ta đã có mở một tiệm bán đủ các thứ hàng Bombay cũng như bọn nó, ở đường Catinat số 42, rồi đó. Tánh tình M. Nguyễn-đức-Nhuận và cách tiếp rước mấy hàng tưởng không cần nói ra chị em cũng cần nghe tiếng.

Và lại người Annam đến giúp cho đồng-bào thì mối lợi vẫn còn hoài trong nước, phương chi tiệm ấy lại còn bán rẻ hơn bọn hắc-quỉ kia, và cách tiếp rước bạn hàng hết tình vui vẻ, sang hèn một bực, chẳng lẽ thấy mua nhiều mà trọng, mua ít mà khinh, thì chị em mới nghĩ thế nào ? Chớ riêng phần em đây, mỗi buổi sớm mai chúa nhựt em đi theo con đường Catinat, em bắt nhớ tới chuyện « cây dù » mà phát lạnh xương sống !

Vậy còn phần chị em có nên tỉnh ngộ hay chưa, có nên làm cho bọn ấy biết cái trình độ gái nhà Nam ngày nay cũng có thể trừ được cách giả-man của trai Ấn-độ vậy chớ. Chị em nghĩ sao ?

VIÊN-TIỂU-THỨ

Dư-luận Bắc-kỳ

Đàn bà với hai chữ Tự-do

Phần nhiều đàn bà con gái người mình ngày nay, thường nói rằng : « Thời buổi nầy là thời buổi bình-đẳng tự-do. Xem người Tây họ để cho đàn bà họ được ăn chơi sung sướng, đi đứng ăn ở tự-do biết bao, tội gì ta không theo như họ, còn cứ khư-khư mang mãi lấy cái ách phục tòng mà nhu nhú mãi trong cái buồng kín mãn cho nầy ! Ấy mấy cái tư tưởng ấy đã lọt vào khối óc nhiều người đàn bà ta bây giờ lắm rồi, cơ hồ đã gây nên một cái phong-trào « nữ tự do » mà lan từ nơi thành-thị cho đến cả chốn thôn quê. Những hạng vợ nuôi chồng đi học, tảo tần buôn bán, nắng nhọc sớm khuya vì cái công sửa túi nâng khăn ngày xưa thì nay đã lần lần biến ra những hạng vợ « tự do » cả, hễ chồng đi làm vợ ở nhà cũng đi chơi, hoặc rồi ra con bài cuốn bạc dụm năm dụm ba, chồng bỏ mặc chồng, con bỏ kệ con : nhà bỏ bẩn, cơm để thiêu chẳng còn thiết đến việc gia-đình, chẳng còn biết việc tề gia nội trợ là gì nữa.

Ôi ! nói được tự-do vẫn là dễ song đến lúc thi-hành thì thật rất khó..... Các nước văn-minh đã tiêm-nhiễm được một nền học-vấn giáo-dục phổ-thông rồi, tư cách đã khai thông rồi mà cũng chưa thiệt hành được hai chữ tự-do cho trót lọt, huống chi người mình ; nhất là bọn phụ-nữ của nước mình thì trừ ra một số rất ít người đã gọi là có chút học thức, còn thì là phần nhiều trình độ hãy còn thấp kém, sợ rằng con chim sổ lồng ra lại cuối cánh mà không đủ nội sức đương không-khí thổi mạnh, con cá trong chậu vùng ra, lại không đủ sức mà chống với ngọn trào lớp sóng tới bời mà thôi ; nhưng bảo rằng đàn bà ở Âu ở Mỹ tự do đã đành, nhưng cũng phải biết người ta tự-do thế nào, tự-do có phải được tự mình chủ trương cuộc đời của mình đâu ? chẳng qua cũng phải nấp dưới cái quyền của người đàn ông, và sanh-hoạt trong cái hoàn-cảnh gia-đình. Ta lại phải biết rằng xã hội ta đương hồi còn hỗn-tạp, cuộc sanh-hoạt về vật chất vì kịch-liệt quá mà làm dỗ nát cả những cái nền nếp về tinh thần, lòng người như muốn thoát-ly cả tôn-giáo, luân-lý, mà quay đầu về nơi vàng nụi bạc, tòng phục hai ác thần ái-tình và tự-do, như thế cũng đã đủ bại hoại rồi, nay lại thêm bọn phụ-nữ nhảy lên diễn-đàn mà đem tự-do xăng kia ra để mà tác quái cho xã-hội ta nữa ru ? Trong khi người mình đương tri-trục trong trường danh lợi bôn xu, lăng bỏ cả luân thường, đạo-đức, thì người đàn bà phải ở gia-đình mà sửa sang giồng mối, biển mình làm lương y mà săn sóc, mà điều dưỡng, mà giữ gìn cho cái bịnh tự-do phá-hoại của người đàn ông có thể một ngày một đỡ, bớt hăng hái nồng nàn còn chẳng dễ thay, huống chi lại đua nhau mà tự-do, thì có khác gì lửa cháy thêm dầu không ?

Mong rằng đàn bà mình không nên « tự do » quá thì rất hại cho nhà, khổ cho chồng con cha mẹ, sướng mình mà nào có ích-lợi cho ai ?

Đ. T. P.
(TRUNG-HÒA NHỰT-BÁO)

Hướng truyền

Vợ giết chồng I con giết cha

Ở Doorman (Hoa-lang) mới xảy ra một tấn kịch rất ghê gớm nghĩa là người đàn bà và hai đứa con đồng mưu giết cha và chồng một cách rất nên độc ác. Người vợ và đứa con trai bị án tù 18 năm và đứa con gái thì bị tù 6 năm. Người Âu-châu đấy ! cha con vợ chồng Âu-châu đấy ! Gớm thật !!! giả man thật !

Liệng trái phá vào xe điện

Hương-cảng. — Một người Tàu liệng trái phá vào xe điện đang chạy giữa thành phố Hương-cảng. Trái phá nổ rất dữ dội nhưng may, chỉ có một người Tàu bị trọng thương mà thôi. Người liệng trái phá nhơn lúc chộn rộn mà thoát khỏi.

Một nhà làm báo bị thích khách

Ông Chinchin là nhà phóng sự cho tờ báo Nhựt tên là Minkuosipa bị bọn đình-công thích khách trên một con đường ở Quảng-Đông.

Việc rối loạn ở Outrance

Bắc-kinh. — Phong chào bãi ngoại đã tràng tới Tai-yuan-Fou. Phố xá đều đóng cửa. Bốn ngày nay không có điện thắp, dây điện đều bị cắt. Người Tàu đi cùng các phố phường cổ động việc bãi ngoại và hăm giết người ngoại quốc và những người làm việc cho người ngoại quốc. 600 đại-biểu các tỉnh đến Bắc-kinh bội nghị để giải quyết về vấn đề giáo dục nhưng không xong đều trở về cả.

Giáo-sĩ bị bắt

Tám người Giáo sĩ Hồng-mao bị bọn kẻ cướp ở tỉnh Setchouan bắt, trong số 8 người hết năm người đàn bà. Ông Blanchi, cố đạo người Ý-đại-lợi cũng bị quân Nga-la-tư bắt tại Hai-Fung.

Máy bay của người Tàu

Trong ngày lễ tiền chơn con Phò-vương Đông-tam-tỉnh, các máy bay ở Phụng-Thiên đều bay liện diễn trận trên không.

Có 3 chiếc máy bay kiểu Schreck, 6 chiếc kiểu Caudrons và nhiều chiếc kiểu Bréguet, Renault v. v. bay liện trên không một cách rất là hoàn mỹ. Các máy bay nầy đều bởi người Tàu cầm máy cả.

Phương Nam nước Tàu sẽ có việc biến động

Đốc-quân Lao-tsou-Wan ghé lại Hà nội có tuyên bố rằng ông sẽ về hiệp với các Đốc-quân tỉnh Hồ-nam, Phúc-Kiến giúp Đường-kế-Nghiêu để chống cự lại với chánh phủ Quảng-Đông.

Vua Tuyên-Thống ở Thiên-Tân

Vua Tuyên-Thống nhà Thanh trốn ở tô-giới Nhựt tại Thiên-Tân hiện nay cùng khuẩn lắm. Ông phản đối về việc Phùng-ngọc-Tường chiếm đoạt và phát mãi các bảo vật và tư trang của cựu Thái-hậu. Nghe nói rằng từ khi ông bỏ Bắc-Kinh đến giờ thì những người đồng đảng châu cấp cho ông chỉ có 10.000 đô-la mà thôi.

Một người kỳ khôi trong đảng Cộng-sãng bị giết

Hương-cảng. — Liu-chun-Hoi, Thượng-thơ bộ tài-chánh ở Quảng-Đông đã có tiếng là người trong bọn đầu-đảng đảng Cộng-sãng ở Quảng-Đông mới bị giết chết.

Giới-thiệu sách mới

Một quyển sách của học-trò nên đọc.

Tôi vừa nhận được một cuốn (Quốc-văn trích diễm) của người bạn của tôi là M. Dương-quảng-Hàm Giáo-học trường Bảo-bộ Hanoi mới xuất bản.

Quyển sách đó soạn-giả đã khéo lựa trích những áng văn-chương của những bậc danh-sĩ nước nhà đời xưa hoặc đời nay, để chung-đúc lại làm một cái lò khảo-cứu về quốc-văn, trật-tự đã phân-minh ; khảo cứu lại tinh-tế, ai có lòng yêu-mến quốc-văn, thì quyển sách đó có thể nhận là một món quà quí, lại theo đúng như chương-trình dạy quốc-văn ở các trường. Vậy ai đã có duyên với văn-tự nước-nhà, cũng nên mua coi cho biết, lại nhứt là mấy cậu học-sanh là những tay quốc-văn nhân-vật sau nầy càng nên mua coi để làm cái kim chỉ-nam bước vào văn-giới.

Nguyễn-văn-Bá.
Professeur École Normale Saigon

Sách dày, giấy tốt, chữ rõ, giá 0$85 có gởi bán tại nhà in Nguyễn-văn-Của Saigon

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74)
tặng cho Kho Sách Xưa của Quán Ven Đường.

Bức thơ ngỏ cùng M. Trần-huy-Liệu

« Tôi vừa nhận được bức thơ của « người bạn gởi tới xin ấn-hành vô « báo, tôi ngần-ngại không muốn đăng, « vì cứ như trong bức thơ đó đã mô-« tả cái diện-mạo tâm-thuật của một « chàng « văn-sĩ ăn cắp » kiy thì thiệt « đúng lắm, dầu chưa đăng báo cũng « đã có nhiều người biết rồi. Vả chăng « tờ báo, là dân ngôn-luận của quốc-« dân, chớ không phải chỗ đem chuyện « riêng người phô-bày ra đó, vậy nên « từ ngày bổn-báo phản-đối cùng « C. L. B. về cuộc thi-sắc-đẹp, thì « hằng ngày nhận được nhiều bài gởi « tới xin đăng cái lý-lịch ô-uế của « mấy ông chủ-bút trợ-bút báo C. L. « mà tôi đều không chịu đăng, vì bổn-« báo phản-đối là phản-đối cái sở-hành « tồi-phong bại tục của báo C. L. chớ « chẳng phải có ý hiềm riêng gì mấy « ông chủ-bút trợ-bút tờ báo đó mà « nhân việc công-kích tới người.

« Dầu C. L. B. thâu-nạp những bài « dơ-dáy của mấy người dèm-diểm, « không có lý-thuyết gì, không có văn-« chương gì, chỉ là kiếm chuyện đặt « chuyện phung hơi ô-uế vô người, tôi « cũng chỉ cười mà không trả lời, « vì phần thì không đáng trả lời « do miệng-lưỡi của mấy người dèm-« diểm; phần thì không nên trả lời sợ « lạc mất cái chủ-nghĩa « phản-đối « cuộc thi-sắc đẹp ». — Đến cả bức « thơ này gởi tới, dầu là sự thiệt, tôi « cũng không muốn đăng, nhưng đọc « lại bức thơ này, thì thấy cái dã-tâm « của kẻ kia đã lập, sợ có một ngày hại « tới đồng-bào hại tới xã-hội, nên cứ « y nguyên-văn mà đăng sau này :

T. H. L.

Thưa bạn.

Gần nay hằng ngày tôi đọc báo thấy một bọn người muốn lập tâm phá-hoại cái danh cùng sự nghiệp của ông bạn, nên thường thường viết bài đăng trong C. L. B. đề biếm-trích và vu phán cho ông bạn mọi điều, chắc ông bạn đã đoán biết cái hình dung mặt mũi của bọn đó rồi! Duy trong bọn nó có kẻ quen thuộc với ông bạn, cũng có kẻ chưa từng quen thuộc gì với ông bạn, chỉ vì nghe lời gièm-pha mà sanh ác-cảm, có kẻ can-dự quyền lợi với ông bạn, cũng có kẻ không can-dự gì chỉ vì lòng ghen ghét mà cũng sanh ác cảm; hiện nay những trùng bọ nhung nhúc đó sản xuất ra không biết chừng nào phân nhau bò đi các ngả để kiếm đồ ô-uế, phàm người nào đã từng quen biết ông bạn thì đều bị nó buông lời gièm-pha mà gieo ác cảm cả. Trong đó có một tên dầu đáng, tên này hằng ngày vẫn thường gặp gỡ và trò chuyện với ông bạn luôn-luôn, cái tâm-thuật của va rất là xấu-xa; cái căn cước của va rất là mờ ám; xưa va ở xã-hội Bắc-kỳ đã nổi danh là đứa đê mạt, không còn chỗ nào dung thân, bây giờ nghe nói trong Nam dễ làm ăn, nên con trùng-bọ ấy bắt đầu bò vào, song trước khi vào Nam, lấy gì làm lễ chỉ kiến bây giờ. Âu là đeo ngay cái lốt «nhà viết báo Bắc-kỳ» là có giá trị hơn cả. Nghĩ vậy nên trước khi xuống tàu có đánh dây thép báo cho ông Lương-khắc-Ninh là Chủ-bút Trung-Lập-báo biết; trước, ông Lương-khắc-Ninh nhận được dây thép cũng giữ phép lịch sự mà ra đón, ai ngờ khi gặp mặt tưởng là một nhà danh sĩ Bắc-kỳ nào, chẳng hóa ra một đứa vô danh tiểu tốt, xưa nay ai biết nó là thằng nào! Con sâu bọ kia dòm thấy chỗ đó không thể kiếm ăn được, liền dồn nương nhờ tại nhà một người Bắc bán hàng tại con đường Catinat (xin miễn nói tên), trong những lúc va ở đợ đó, hằng ngày ngoài cái chánh-sách « xin thuốc lào» cùng « nói dóc » ra thì không có việc gì cả. Ở không ăn báo lâm cũng buồn, buồn thì lại hay sanh chuyện, va đã đi làn la đến cả các tòa báo để kiếm việc làm, đi đến đâu cũng nói dóc là nhà viết báo Bắc-kỳ để mong cho người ta hoan nghinh, khi nói chuyện thì nịnh hót bợ đỡ rùng vai gượng cười để mong cho người ta tin dùng, song cái mặt « gian tà » đi tới đâu người ta thấy rõ tới đó, nên cửa báo-quán đã đi mòn gót, mà gạn-gùng tới một cái địa vị «lăng tòng» cũng không xong.

Đã hay rằng nghèo đi kiếm việc làm là sự thường, song nhà-viết báo không phải như các nghề khác, phải có học thức, phải có tư-cách, và lại cần phải có tiết-tháo nữa, nếu va quả có học-thức, quả có tư-cách, thì báo-giới nước-nhà đang buổi nhu tài, người ta cần phải cầu tay học-thức ấy lên diễn-đàn để khai-hoá cho quốc-dân, chớ có lẽ nào tay học-thức ấy phải dùng đến cái chủ-đoạn « ăn xin » làm vậy? Làm mất cả khí-tiết người viết báo; làm mất cả thể-diện làng báo Bắc-kỳ, người viết báo đâu có thèm như thế?! Làng báo Bắc-kỳ đâu có thèm như thế?! Thế mới biết ở cái buổi giao-thời này, khí mượn lốt bẹo; ga đeo lòng phụng; cách kiếm-ăn đê-mạt của lắm hạng người cũng thiệt nực cười! Có những thế mà thôi đâu, va lại lập cái tâm-thuật rất là đối-trá, khi mới vô Nam, đội tên của một nhà văn sĩ khác để loè mắt người, ngờ đâu cái nhà văn-sĩ mà va đội tên đó lại có làm thông-tín cho một tờ báo trong Nam, vì thế mà cái tên hiệu đối-trá ấy bị tiết-lộ ra, bây giờ va lại đổi tên khác, không những đổi tên khác mà lại đổi cả họ khác, chữ lót khác, than ôi, vì chí hướng về một sự kiếm-ăn trong Nam mà va đến quên cả cái tên của cha-mẹ va đặt cho, quên cả cái họ của tổ-tiên va truyền lại cho, thiệt là đốn-mạt vô cùng! khốn-kiếp vô cùng! Mà không nói chắc ai cũng đoán biết rằng một kẻ đi kiếm ăn nơi xa mà đến đổi họ thay tên thì đối với quê-hương xứ-sở tất có sự gì can-phạm, nay ở xứ người tất có mưu sự phản-trắc chi đây, nên chỉ sợ người ta biết rõ họ-tên của mình thì sau khi đào tẩu sẽ vô phương khả thoát! Dầu cũng có người đi xa làm-ăn, không muốn phô-trương tên-tuổi của mình cho chúng biết, thì chỉ dùng một cái biệt-hiệu cũng đủ, song anh chàng này thì không thế, nay mang tên này, mai đeo tên khác, cái tên của va chẳng khác gì « đôi giày » của va thường-thường thay-đổi luôn luôn, những kẻ làm cha-mẹ đặt tên cho con mà gặp phải đứa con như thế chắc cũng khổ-tâm lắm! Sau nhân gặp kỳ bút-chiến về vấn-đề Nam-Bắc của báo Đông-Pháp và báo Trung-Lập, va liền lợi-dụng cái cơ hội ấy để kiếm thò sanh-nhai, viết bài chưởi người đồng-hương của va là ông Phạm-Quỳnh chủ-bút Nam-Phong tạp-chí bấy giờ, bây giờ va nghe ra lên mặt lắm, thường nói phách với mọi người rằng. « Phạm-Quỳnh mà đọc thấy bài ấy của tôi chắc là giựt mình đánh đùng một cái!.» Ai nghe thấy câu va nói cũng phải bật cười, vì cái phẩm-giá của ông Phạm-Quỳnh, cái học-thức của ông Phạm-Quỳnh, đối với những lời chưởi càn mắng bậy của va, không biết có động tới chân lông của người ta không? « Tôi nói đây không phải có ý nịnh hót ông Quỳnh mà quên cả sĩ-khí của mình, chỉ vì thấy cách bất-tự-lượng của kẻ tiểu-nhân, mà khả ố quá! » Song tên kia cũng nhờ cái cơ-hội ấy mà được xuất-đầu lộ-diện ở xã-hội Saigon, rồi kế sau lại viện dẫn mấy con mèo khác lại nói với Tổng-lý báo Đông-Pháp là ông Nguyễn-kim-Đính đã giới-thiệu cho nhau rằng « đuôi dài », ông Đính vốn có lòng ái-tài, nên chưa kịp xét kỹ đã vội thâu dụng, nhân khi đó ông đau mắt phải đi nằm nhà thương, cũng tưởng va có chân-tài, nên giao bài-vở cho va, ai ngờ chưa được mấy ngày thì cái « đuôi dốt » đã càng ngày càng dài mãi ra, đến nỗi viết một bài xã thuyết luận-thuyết không nổi, phải đi chạy cùng xin bài với cả mọi người, người nào có tài viết xã-thuyết thì xin xã-thuyết người nào có tài viết tiểu-thuyết thì xin tiểu-thuyết, ôi, địa-vị một người viết báo, học-thức một người viết báo mà chưa được mấy ngày bấm bụng đã không còn một chữ gì, thế mới biết văn-sĩ cũng lắm hạng văn-sĩ, viết báo cũng lắm hạng viết-báo, trong đám « chợ đông » kia biết đâu không có một anh « ăn cắp » lộn vào!

Song dả gian lại ngoan, va mỗi khi xin bài ai, thì đều nói một cách khôn khéo rằng: « các ông đứng để tôn thiệt làm gì, để lựa một cái biệt hiệu mới-mới nào mà dề», mọi người đều không biết cái dã-tâm của va, vì vậy cũng có một vài người thấy va năn-nỉ quá thì cho bài, song cái ngón « ăn cắp bài » của va thì quả là tài tình thiệt! Như ai cho bài mà ký rõ tên hay biệt hiệu của mình thì va đều bỏ đi, rồi lựa một cái biệt hiệu nào trùng với biệt hiệu của mình một chữ dầu, đề toan mập mờ đánh lận con đen, như ông Hà-Trì cho mấy cái đoản thiên tiểu-thuyết, va bỏ ngay cái biệt hiệu Hà-Trì đi, mà đặt ngay cho cái biệt hiệu Hồng-Sơn vào, cái dụng tâm xảo-quyệt của va cũng khá khen thiệt! Có một lần báo thiếu bài xã-thuyết, va rặn mãi không sao ra được một chữ, liền chép ngay bài Thời-đàm của Nam-Phong tạp-chí vào, rồi sửa đổi đi một vài chữ cho lạ mắt. « Trên kia vừa chưởi ông Quỳnh, không bao lâu lại ăn cắp ngay bài Ở báo ông Quỳnh không biết va có mắc cỡ với lương-tâm không nhỉ?) Trở lên trên là tôi mới phẩm bình cái bản lãnh học-thức của va khi thì thố ra viết báo Đông-Pháp, còn đến cái cử chỉ của va thì lại càng đối trá lắm, va vô viết báo mà vẫn không dám xưng họ tên, chỉ dùng cái biệt hiệu «mập-mờ đánh lận» ấy, bây giờ có người gởi cho va một cái mandat đề biệt hiệu của va, va vì cha mẹ sanh ra không đặt họ tên cho nên lãnh không được cái mandat ấy, dầu có năn nỉ với mấy thầy làm việc tại nhà dây-thép bảo lãnh giùm cho, song đối với một anh tên chẳng có họ thì không ai dám bảo lãnh! Thành ra cái mandat ấy va không nhận lãnh được, không tên không họ lấm lúc cũng bực mình thay! Bây giờ cái bản tướng của va đã lần lần lộ nguyên hình ra, song va vẫn chưa thôm ngó đến đuôi nên còn lên mặt lắm, như bây giờ ông Đính nằm nhà thương, vì bận việc quá nên tạm giao cho va và M. Bút-Trà về việc bài vở, trên tờ báo vẫn còn đề M. Nguyễn-kim-Đính Tổng lý kiêm chủ-bút, vậy mà va đối với ai cũng xưng mình là chủ bút, rồi một khi đề vào quyển sổ quyên kia cũng xưng mình là chủ bút, lại một bữa thích chí quá, nói ở trong tòa soạn với M. Bút-Trà rằng: « ông làm phụ-bút cho tôi cũng đáng chớ! ».

M. Bút-Trà liền hỏi rằng: « ông làm chủ bút thế ông chủ đã nommé chưa? » Va nghẹn họng không trả lời được! Có những thế mà thôi đâu, va kiếm ăn về « báo » đã cháo, lại tìm kế kiếm ăn một cách khác, nhân bây giờ tại Saigon có mở ra cuộc diễn kịch làm phước đề quyên tiền cho dân bị lụt Bắc-kỳ, va liền lợi dụng đó để kiếm ăn, mấy tháng trước ông bạn có viết một bài xã thuyết nhan đề là « cách kiếm ăn đê mạt của một hạng người ở xã hội ta ngày nay » chính là vẽ mặt cho va thì phải!

Được một tháng, ông Đính đi nhà thương về, thấy sự thế như vậy, không thể thương va được nữa, song ông vốn lòng nhân nhượng, không nỡ làm cho va mất thể-diện, nên chỉ sẻ nhắc đến bài vở va đã làm, thì va biết thế không thể lưu được mà thi hành cái kế xảo-quyệt được nữa, liền xin cáo thối. — Bây giờ va không thể kiếm ăn báo Đông-Pháp được nữa, thì lại tìm tới báo Tân-Dân uốn cái lưỡi như con sáo; cong cái lưng như con tôm, cốt mong cho chủ thương-yêu; nhưng rủi thay mới được 5 ngày thì chủ-nhân đã hạ lịnh trục khách, mà cái thân của va « ăn báo! » lại buồn « ăn báo! » Tội-nghiệp thay! — Sau va thấy ông bạn vào bỉnh-bút Đ. P. T. B. thì va sanh ra đầy lòng ghen-ghét, hoặc buông lời gièm-siểm; hoặc bỏ thơ rơi, cũng đã có nhiều khi va thọ ơn của ông bạn, mà va vẫn không biết ơn, như một lần ông bạn viết bài xã-thuyết trong Đ. P. T. B. nhan-đề là « cái bịnh dịch sách xuất-bản xứ ta ngày nay! » Va liền đem bài đó hớt với Lê-Mai, Lê-Mai dẫn đi ăn cơm, lại ông bạn mở ra mục « Phê-bình » va thừa khi ông bạn về ngoài nhà, đặng mấy bài công-kích vào Lục-Tỉnh Tân-Văn, cũng nhờ thế mà làm cho L. T. T. V. được mấy ngày. Vậy thì cái cơm - gạo mà chàng va đã kiếm được đó, không phải ông bạn cho một cách vô-hình mà ai?

Vừa rồi chàng va lại mới xuất-bản một quyển sách, mà quyển sách đó lại cũng « sách ăn cắp » mới khổ cho chớ! Coi trong quyển sách đó, thơ cũng hay, văn-chương cũng lưu-loát dịch theo một cuốn tiểu-thuyết của Tàu, song khổ nỗi anh ta không biết chữ Tàu, mà quyển tiểu-thuyết đó lại là dịch của Tàu; anh ta không biết làm thơ mà cuốn tiểu-thuyết đó lại đầy những thơ. Ôi, viết báo đã ăn cắp, xuất-bản sách cũng ăn cắp, cái nghề ăn cắp đã thành ra cái nghề riêng của va rồi!! Nay va thấy ông bạn thành-lập, thì cái lòng ganh-ghét của va như trào máu họng, hiệp-tập những bọn đồng-chí tức là những hạng cũng tài-tình cái ngón ăn cắp như va; cũng tâm-thuật hôi-thối như va; sớm-hôm bàn-bạc, nay viết bài gởi đăng báo nầy; mai viết bài gởi đăng báo khác, phao danh, vu-phán, kiếm chuyện, đặt điều, có làm cho giảm giá-trị của ông bạn, nhưng chỉ khá dì thanh-khí ảnh-hưởng với bọn hạ-lưu đó thôi, chớ người thức-giả ai có thèm nghe những lời dèm-diểm ấy! Va thổ-lộ những hơi ô-uế lên báo-chương chưa chán, rồi lại đi gièm-siểm với các người quen-thuộc của ông bạn, có khi lập kế gièm-pha với cả vợ-con người ta, thiệt cái thủ đoạn đốn-mạt vô cùng! Khiếp-nhược vô cùng!! Tôi sở-dĩ chưa nêu cái tên va ra đây, là vì trong hai cái tên của va dùng bây giờ chưa biết chân-giả thế nào, tôi đã gởi thơ cho mấy người thân-tín ở Hà-thành đề dò la cái lý-lịch của va rồi tuyên-bố cho xã-hội biết mà đề-phòng cái thứ người đối-trá đó!

TẠ-NGỌC-MINH.

Công văn lược lục

NGHỈ PHÉP

M. Huỳnh như Cang, Cai tổng hạng nhứt ở Sóctrăng được phép nghỉ 5 tháng kể từ ngày 15 Août 1925.

THIÊN BỔ

M. Trần văn Châu, Lương-y thứ sai hậu bổ, giúp việc tại nhà thương Chợ rẫy đặc lịnh đi hành sự tại nhà thương Phú quốc (Hàtiên) thế cho quan Lương y thứ sai Nguyễn hòa Nhã, từ chức.

M. Nguyễn văn Ngọ, Thơ ký hạng nhứt giúp việc tại tòa bố Travinh, Lê minh Tâm, Thơ ký hạng nhì, giúp việc tại Tòa bố Hàtiên và Nguyễn văn Nam, Thơ ký hậu bổ giúp việc tại tòa bố Tânan, đồng đặc lịnh bổ đi tùng sự tại dinh Hiệp lý (Phông nhì) thế cho ông Thừa biện Nguyễn văn Bá, ngài phép, thầy Thơ ký tạm Trương văn Hồ, từ chức, và thầy Thơ ký tạm Lê văn Cương bị sa thải.

MM. Lê văn Ninh, Thơ ký hạng tư, giúp việc tại tòa bố Bentre và Nguyễn văn Vàng Thơ ký hạng sáu, giúp việc tại tòa bố Châudốc đồng đặc lịnh bổ đi tùng sự tại dinh Hiệp lý phòng ba thế cho MM. Nguyễn hữu Đắc và Huỳnh kim Lộc, Thơ ký tạm đã xin từ chức.

TỪ CHỨC

M. Bùi-quang Đâu. Giáo-tập bận bổ dạy tại tỉnh Rạch-giá, vì có đơn xin nên đã được từ chức.

M. Nguyễn-nhựt-Cư, Thơ ký đánh máy tạm, giúp việc tại dinh Hiệp lý vì có đơn xin từ chức được từ chức.

SÁP NHẬP LÀNG

1. Quận Tỉnh-Biên

a) Làng Phú-thành và An-thạnh sẽ sáp nhập lại làm một làng gọi là làng An-Phú.

b) Làng Vĩnh-hưng và Nhơn-hòa sẽ sáp nhập lại làm một làng gọi là làng Nhơn-Hưng.

c) Làng Vĩnh-Quới và Vĩnh-Lạc sẽ sáp nhập lại làm một làng gọi là làng Lạc-Quới.

2 Quận Châu-Phú

a) Làng Vĩnh-hội và Vĩnh-Nguơn sẽ sáp nhập lại làm một làng gọi là làng Vĩnh-hội.

b) Làng Kinh-bình và Vĩnh-khanh sẽ sáp nhập lại làm một làng gọi là làng Kinh-bình

3. Quận Triton

a) Hủy làng Phi Cam sáp-nhập với làng Triton.

b) Hủy làng Giải-An sáp nhập với làng An-Trạc.

d) Hủy làng Luong-Do sáp nhập phần nửa làng Châu-Lang.

e) Sáp nhập làng Cỏ-tô, Nam-Chi và Ngom-hạp lại làng Cỏ-tô.

e) Sáp nhập làng Tan-Vân, Phi-Yên và phần nửa làng Lương-Do lại làm một làng Lương-Phi.

f) Hủy làng Bích-Tut sáp nhập phần nửa vào làng Bon-Ca, đặt tên là làng Bôn-trì.

g) Sáp nhập phần nửa, làng Bích-Trì vô làng Á-Huat.

4. Quận Tân-Châu

a) Sáp nhập làng Vĩnh-Xuyen với Phú-hội đại làm một làng đặt tên là Phú-Tinh.

b) Sáp nhập làng Vĩnh-xương và Tân-an lại làm một làng là Vĩnh-Tan.

Kể từ ngày 1er Janvier 1926 sẽ sáp nhập lại làm một làng những làng Bình-Cang và Bình-phong-Thanh, hạt Tân-an.

Làng mới đó cũng cứ đề tên Bình-Phong-Thạnh.

Kể từ ngày 1er Janvier 1926 sẽ sáp nhập lại các làng trong hạt Soctrang như sau nầy:

1. Sáp nhập làng Ban-Long và Phu-Đuc lại làm một làng đặt tên là Long-Phu.

2. Sáp nhập mấy làng Chiên-hoa lại làm một làng gọi là Thiên-hương.

Rẻ quá! Thật rẻ quá!

Một quyển tuồng cải-lương rất có ích cho phong hóa nước nhà, (dày ngót trăm trương giấy láng, có hơn bốn chục bài ca và nhiều câu ngâm) như quyển tuồng Tiết-Liễu lương-duyên, của tác-giả Lâm-đoan-Chánh (Cairăng) mà giá bán có năm cắt bạc thật rẻ quá.

Vậy ai là người yêu phong mến tục đâu, xin hãy mua giùm làm nghĩa.

Các nhà buôn sách đều có trữ bán tuồng nầy.

Mua sỉ có huê hồng nhiều, mau mau viết thơ cho M. Lâm-nguyên-Sĩ, Giáo tập Cairăng (Cântho) mà thương nghị.

P. S. Người nào muốn cho con cháu gái mình theo đường ngay, chừa nẻo vạy, thì đừng có tiếc 0$ 50.

Hãy hối mua cho được quyển tuồng nầy mà cho con cháu gái mình đọc.

Như vậy mới phải là người biết mến thương phong-hóa.

Ai dâu??? Ai dâu??? ký-giả dây dám hỏi.

Đông-Pháp Thời-sự

SAIGON

GIÁ BẠC

Kho nhà nước	12$ 30
Đông-pháp Ngân-hàng (Banque de l'Indochine)	12 80
Trung-hoa Công-nghệ Ngân-hàng Banque Industrielle de chine)	12 30
Hongkong et Shanghai	12 80
Chartered Bank	12 30

GIÁ LÚA GẠO

Mỗi bao một trăm kilos chở dến tỉnh luôn và cái bao nữa:

Lúa Vĩnh-long	$ 85 tới 5$ 95
Lúa Cô-công	05 — 6 15
Lúa Bải-xàu	00 — 0 10
Lúa Bảo-liêu	10 — 6 20
Lúa Cao-mam (trắng)	65 — 5 75
Lúa Cao-mán (đỏ)	30 — 5 40
Giá tượng tử	00 — 6 10

Giá giấy Quốc trái Đông-Pháp: 81$ 60

TÀU ĐI CÁC NƯỚC

TÀU TỚI 0

Chiếc G. G. ROUME ở Nhựt bửa 23 Août sẽ vô tới.

Chiếc CHANTILLY ở Marseille bửa 26 Août sẽ quá tới.

Chiếc PAUL LECAT ở Trung-Huê và Nhựt-bổn bửa 4 Septembre sẽ qua tới.

Chiếc CEYLAN ở Port-Saïd đã chạy qua Đông-Pháp hôm ngày 12 Août.

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc CHILI bửa 23 Août sẽ chạy ra Annam và Bắcky.

Chiếc PAUL LECAT bửa 7 Septembre sẽ chạy qua Marseille.

QUA THIỆT! TỐT THIỆT! RẺ THIỆT

Tôi nghe dồn, nên lên Saigon hỏi thăm và chịu khó một ít bước kiếm tiệm M. FRANÇOIS Sự, 76 Rue Vannier (lối giữa dãy phố chà bán vải chợ cũ) đặng mua hột xoàn, thì quả y như tiếng đồn, hột thiệt hiếu, đủ thứ, nước thiệt tốt; đồ nữ trang kiểu vở khéo lẻo hơn hết, Mà lại rẻ nên mu đem về họ này tôi bán lại kiếm số hao-chuyến sau... Vậy có mấy lời tặng khen và giới thiệu tiệm Francois Sự đáng tin cậy

T. TÙNG

TIỆC MỪNG

Sóctrang. — Hồi 6 giờ chiều ngày 12 Août 1925, trước nhà việc Khánh-Hưng, thấy phía ngoài cắm cờ, làm cửa tam quan, trong nhà việc treo bông kết tuột nhiều ngũ sắc, treo chấn đủ thứ, đèn điện cháy sáng, coi rực-rỡ, giữa có dọn một tiệc nấu đồ quảng có đủ mặt hương-chức lớn nhỏ trên 20 vị, lại có quan Chủ-quận Lâm-Em, ông phán Huê và ông cai Ký tổng Nhiêu-khánh; đó là tiệc của hương-chức làng sở-tại đải ông Cai tổng Ký mới vinh thăng tước Trí Huyện hàm, vì ông cai-tổng trước xuất thân tại làng Khánh-hưng, và nội tỉnh đều biết ngài rất tài trí, bạch thủ thành gia, lại rất khoan-hồng đại độ, cứ giữ lòng thanh-bạch mà cai trị, và bủa đức cho cả thân dân nội tổng hưởng nhờ, nên được an cư lạc nghiệp.

Khi nhập tiệc.

Tới tuần rượu Champagne thì ông cả Nguyễn-văn-Sự cựu Thông-phán nhiệt-tỉ, đứng dậy nói vài lời chúc mừng cho quan thầy, rồi Xã trưởng Nguyễn-trí-Huệ đứng dậy đọc một bài chúc mừng như sau nầy

Bẩm quan huyện chủ-quận Châu-thành
Bẩm quan huyện Ông hưng đại nhơn,
Kính lời cùng chư-đồng-nghiệp.

Tôi xin lỗi các ông, vì bổn-phận tôi là xã-trưởng bậc nhỏ trong hội-tế, dáng lẽ không nên thay mặt, nhưng mà xin các ông cho phép tôi cung tụng ân đức quan huyện, là quan thầy rất yêu mến của chúng ta, nay được cao thăng.

Tôi lấy làm vui mừng và hữu hạnh ngày hôm nay, anh em hương-chức hội-tế và hương-chức nhỏ, đều tề tựu đủ mặt mà chung cùng với nhau lập tiệc nầy, mà chúc mừng và chia vui cùng quan thầy chúng ta là thầy Cai Ông-hưng Ký, mới được nhờ ơn nhà nước và quan Toàn-quyền, y theo lời quan lớn chủ tỉnh Soctrang và quan Nguyên-soái Namkỳ xin thăng thưởng lên chức Huyện hàm.

Quan Huyện là người sanh-trưởng tại Sóc-trăng, nội tỉnh ai ai cũng đều dư biết, ngài rất có tài năng, trí lực, giúp việc Nhà-nước hết lòng, ngài vào giúp việc làng từ năm 1892. làm từ chức nhỏ tới chức hội-tế là chức hương-hào, xã-trưởng, hương-giáo, hương-quản Chef police Khánh-hưng, lo sắp đặt việc tuần-phòng rất sốt sắn, nên trong châu-thành đều đặng yên ổn.

Qua năm 1909 ngài đắc-cử làm chức hội đồng địa-hạt, lại còn lãnh chức hương chủ làng Khánh-hưng nữa, lúc ấy còn lệ bắt dân làm đại công xâu, mà ngài xin trừ cho dân Châu-thành Khánh-hưng khỏi làm công xâu, mà khỏi đóng tiền chuộc công xâu, lại công việc trong làng đều được toàn vẹn luôn luôn.

Qua năm 1918, quan trên thấy ngài là người dày công-nghiệp, chánh-đính cần mẫn, lại trong các thôn hội, đều kính chuộng yêu mến ân-đức của ngài, đồng bảo-cử ngài ra thì đặng làm chức Cai-tổng Nhiêu-khánh cho đến nay nay, ngài là một viên-quan rất khoan-hồng đại-độ, lấy lẽ chánh mà cai-trị làng và dân, nội tổng Nhiêu-khánh đều nhờ ơn đức của ngài, nên rất lòng tin cậy, cho nên trong lúc giặc lớn bên Âu-châu từ năm 1914 tới 1918, ngài hết lòng lo lắng giúp Mẫu-quốc, lớp mộ dân tình nguyện sang Đại-Pháp lớp quyên tiền cũng đốc sức và cổ động việc ích quốc lợi dân trong mấy kỳ quốc trái nhứt là trong năm 1917 ngài lấy lời diệu ngọt khuyên các thôn hương góp nội tổng trên 5.500$00, và kỳ quốc trái 1918, ngài hết lòng sốt sắn lo đâu nầy rủ-rem đâu kia, nên nội tổng giúp được 13.534$00.

Qua năm 1920 Nhà-nước mở cuộc quốc-trái Đông-Pháp, ngài cũng tận tâm kiệt lực cổ động việc ích lợi chung về sự dùng tiền quốc-trái, nên nội tổng các điền chủ lớn nhỏ mua về quốc-trái trên 47.650$00.

Quan trên thấy ngài có nhiều công và hết trí lo giúp nước đã nhiều phen, nên ban ơn cho ngài lên chức Cai-tổng hạng nhì năm 1920 lên Cai-tổng hạng nhứt, năm 1923 vua ban thưởng cho ngài 1 tấm Kim-khánh nhì hạng, 1916 đặng ngân-bài danh-dự nhì hạng 1917 đặng ngân-bài danh-dự nhứt hạng, 1918 đặng Tứ-đẳng Cao-miên bội-tinh, 1921 đặng kim-bài danh-dự nhì hạng, 1922 đặng chương-mỹ bội tinh.

Từ ngày ngài vào ngạch viên quan Bổn-xứ các trào quan chủ tỉnh đều khen ngợi tài trí yêu chuộng danh tiếng của ngài, cho ngài là người công lao với nhà nước rất lớn, nhiều phen khó nhọc mà ngài cũng lo kham và toàn vẹn, và có công sắp đặt trong các thôn-hương nào là xin cất nhà trường dỗ dạy tới con, nào là khuyên dân ra công không, đắp các nẻo lộ trong làng, nên nay được thông thương.

Nên nay quan trên ban thưởng công nghiệp của ngài cho chức huyện-hàm thiệt là lương phước trùng lai, dầu năm được chương-mỹ bội-tinh, lửa năm được chức huyện-hàm.

Nên tôi xin các ông cử bôi mà nồng mừng và xin chúc cho quan huyện và bà huyện được tăng long phước thọ thêm nhựt cao thăng. Và chúc cho:

Đại-Pháp vạn tuế,
Nam-kỳ vạn tuế.
Tỉnh Soctrang trường cửu.

Khi đọc dứt lời, kế tiếng vỗ tay rất lớn; rồi ông tân Tri-huyện Ông-hưng-Ký lấy cam ngôn từ mĩ trả lời vẫn tắc, tạ ơn hương-chức lớn nhỏ, kế tiếng vỗ tay và tiếng pháo diễn nổ rền trời.

Lúc mãn tiệc rồi, cả thảy đều hân-hoan vui vẻ truyện-trò cho đến 11 giờ khuya mới phân nhau ra về.

CHƠN-NGUƠN-KIM

TRƯỜNG HỌC

Huỳnh-công-Phát

SAIGON

Tựu trường: Sớm mai ngày thứ hai 17 Août 1925, nhằm ngày 28 tháng sáu Annam năm Ất sửu.

Kỳ tựu trường nầy, bổn trường mở dạy NĂM THỨ NHÌ BANG CẤP TOT NGHIỆP (2me Année du cycle complémentaire). Năm tới nữa sẽ có lớp 3me Année.

Hội thi CẤP BẰNG SƠ HỌC NGÀY 6 JUILLET rồi đây (Certificat d'études primaires franco-indigènes), Bổn trường chọn đi thi 30 trò, đậu 21 trò, kể tên sau đây:

Tôn ngọc Chắc, Cântho	Ng. v. Xôi, Saigon
Huỳnh cg. Hiền, Baria,	Ng. v. Nhung »
Huỳnh v. Louis, Giadinh	Ph v. Lý, Nhatrang
Ng. v. Trí, Baria,	Thái v. Hon, Saigon
Ng. tấn Lợi, Soctrang,	Lê v. Cung, Sadec
T. quốc Hải, Rachgia,	H. v. Hiệp, T.-d.-m
Ngô Lời, Mytho,	B. v. Thắng, Longx
Ng. v. Giỏi, Pnompenh,	Lê v. Cử, Sadec,
H. v. Thanh, Baria,	T. v. Sên, Soctrang
H. v. Khiêm, Barja	Ng. v. Quyện, Rachg.
Ngô Tô, Mytho	

Còn hội thi CẤP BẰNG TIỂU HỌC NGÀY 15 JUIN qua rồi (Certificat d'études élémentaires indigènes). Bổn trường cho đi thi 77 trò, đậu được 75 trò.

NOTA. — Học sanh mới muốn vào học nơi Bổn-trường, xin viết thơ trước, đặng Bổn trường dễ giành chỗ cho, và gởi điều lệ Bổn trường cho mà biết.

Quãng cáo đồng bang

Kính cáo cùng đồng bang đặng rõ Nhơn vì ông Trần-quang-Nghiêm mắc bận nhiều công việc nên đã sang Lục tỉnh Khách-lầu lại cho tôi là Nguyễn cẩn-Ngọc dit Chin-Tùng kể từ ngày 1er Aout 1925. Chúng tôi đã sửa san phòng vì lại sạch sẻ tinh khiết sáng láng và mát mẻ lắm. Những bồi đều đã sai khiến, quí khách sẽ được vui lòng chẳng sai.

Vậy xin kính mời lục-châu quân-tử khi có dịp đến Saigon ghé lại Lục Tỉnh khách lầu tạm nghỉ, chúng tôi rất đ ơn vô cùng.

chủ nhơn
LỤC-TỈNH KHÁCH-LẦU
202 d'Espagne Saigon
kính thỉnh

Ai muốn có lời nhiều?
Ai muốn có đồ tốt mà giá rẻ??

Những nhà buôn Annam mình, người nào muốn có lời nhiều mà được tiếng bán rẻ thì hãy xét hàng của CHIÊU NAM VIỆN ở đường Vienot số 56 mà bán lại thì có lời nhiều chẳng sai, tiệm này bán sỉ rẻ hơn các nơi. Còn người mua lẻ muốn có đồ tốt mà giá rẻ thì càng lại tiệm CHIÊU NAM VIỆN mà mua.

Cùng một giá thì đồ của CHIÊU NAM VIỆN tốt hơn
Cùng một thứ thì giá của CHIÊU NAM VIỆN rẻ hơn

Tiệm này bán những là: Máy hát từ 35 $ sắp lên, dĩa hát, dàn dầu chung cẩm thạch, từ 8 $ sắp lên 28$, chung nickel từ 1$, 80 tới 6$, đèn treo vách từ 1$20 tới 1$80, đèn manchon thứ 2$ thứ 3$, đèn manchon treo 26$; kiến mát gọng vàng từ 1$50 tới 2$40, gọng đồi mồi 9$50. Đồng hồ reo hiệu tây, thiệt rẻ 2$50 một cái; đồng hồ để bureau 6 phân 1/2 3$60, đồng hồ Régulateur 20$ đồng) ở CARILLON WESMINTER thiệt gốc 72$, đồng hồ bỏ túi bằng vàng Huê kỳ có giấy bảo lãnh chạy 5 năm 7$, bằng loại kim trắng mạ bạc bất lãnh 5 năm, chạy 8 ngày; 8$. Ô-tô-col bằng đàm được: 8$50; Đồng hồ đeo tay bằng vàng Huê kỳ hiệu CARR 8$, lưới may mùng, thuốc địa bộ nạp dụng khổ 1m40: 6$90 một thước, khổ, 2m25 1$ một thước nón nỉ bìa nhỏ từ 2$ tới 5$50, bìa lớn từ 3$50, tới 6$, v. v., còn nhiều món khác kể không xiết. Còn hàng Tàu tùy theo giá chợ.

Thư gởi thì đề cho: PHAM VAN NGOC,
Directeur de la maison CHIÊU NAM VIÊN, 56 rue Vienot Saigon
Téléphone 566.

Công-ti Quản-hạt đại thương
Công-ti nặc-danh vốn 30.000.000 quan

Grands Magasins Charner
SAIGON

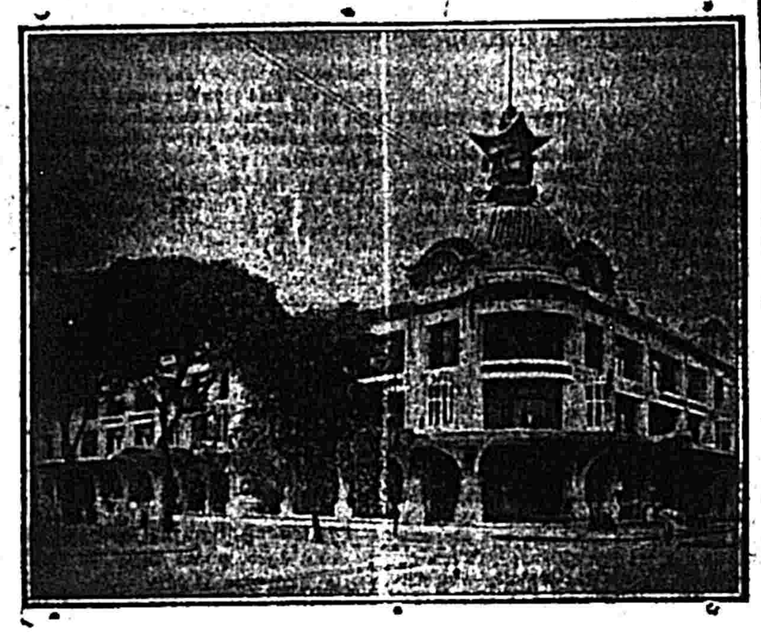

Ngày thứ tư 12 Août và mấy ngày kế đó

Bày ra bán rất nhiều thứ rượu ngọt danh tiếng
của ERVEN LUCAS BOLS

Thượng tửu

Abricot Brandy	mỗi ve 27 quan		Curacao orange gắc	mỗi ve	28 quan
Cherry Brandy diệu	» 25 »		Kummel	»	23 »
Cherry Brandy gắc	» 28 »		Marasquin	»	21 »
Crême de menthe	» 27 »		Peach Brandy	»	28 »
			Old tom gin	»	22 »
Crême de Cacao choua	» 27 »		Spécial dry gin để		
Curacao trắng gắc lắm	» 28 »		làm cocktails	»	22 »

Rượu cô cốt Cognac ngon

Cherry Brandy Grand Cognac	mỗi ve	35 quan
Curacao Grand Cognac	»	35 »

NÊN THỬA DỊP BẠO LÊN CAO
Sự chắc thật làm nên sức mạnh của bổn hiệu

Điện-tín: MAGCHARNER | Dây thép nói { Nói lại sở quản-lý số 140 / Nói lại sở buôn-bán số 543

Thùng thơ số 528

BAZAR GIAO YÊN Phạm-văn-Hiền prop.
106, Boulevard Bonnard, Saigon

Giá ít món hàng

Kiénovale t. khéo	5$00	Jardinière int. vert bl.	6$75	Tàu bướm nacre Récl.	3$50
Surtout ovale	4 50	Plateau p. jardinière	8 75	Máy bay bronze Récl.	0 05
Porte fleur 2 cornets	2 50	Jatte tượng tg coupe	5 00	Fleurs p. jardinière R.	0 15
Porte fleur 1 cornet	2 40	Hộp al. đồ hộp sữa R.	0. 40	Mousse paquet R.	0 15
Service liqueur uni	4 80	Hộp dựng vàng laqué R.	1 95	Porte montre argt.	1 50
Service liqueur décoré	5 50	Hộp thuốc xia laqué R:	0 55	Service fumeur al. R,	1 20
Service liqueur taillé	5 50	Hộp đá thuốc annam R.	0 65	Binh mực 1/2 cris R.	0 50
Pendulette argenté	5 50	Vase suôn tích bạc 0,80	2 40	Faux col 0,30 à	0 60
Pend. argt. réveil	8 00	Bouteuse Balm. noir R.	6 90	Nœud à rouer 0,80 à	1 20
Coupe đồ bánh v. coul.	3 50	Soulier Richelieu verni	7 50	Régate à nouer 0,80 à	1 60
Dĩa đồ bánh 2 thứ	1 90	Soulier richel. jaune	6 90	Nón nỉ large, bord 3,50 à	7 95
Beau à glace argt.	2 80	Soulier rich. chev. gl.	6 50	Casque rond trắng	4 50
Bau carafe taillé	2 50	Đong hồ car. wes. 6 g. tốt	6$8	Casque colon long	6 50
Mâm alu. 2$30, 2$80,	3 30	Đong hồ car. w. 8 g.	75 00	Casque Durbar nỉ 5,50	6 50
Hộp dựng vàng 0$75 à	1 00	Hori, car. w. 8 g. 2$20	200 00	Vase Cornet d'oiseau	1 50
Chén đựng cao khô	0 45	Châu marb. 4 bộ cầu	9 50	Vase miệng tôm	1 50
Surtout 4 cor. Réclame	4 80	Jard. int. vert 32 c/m	5 00	Fleurs artificielle 0,08 à	0 50
Surtout 3 cor. Réclame	4 00	Encre stylo waterm. R,	0 80	Lampe haut parfaite	5 50
Surtout 1 cor. Réclame	2 80	Xát nha đu thứ 0,08 à	0 50	Lampe basse décorée	2 50
Quart alum Réclame	0 20	Fume cigarette amb. R.	0 30	Lampe basse Réclame	1 90
Seau p. chamb. Réclame	1 95	Legumier đề cơm 0,75	1 00	Carafe cristal Réclame	2 40
Loto 48 cartes Réclame	1 00	Hình football bronze	2 00	Verre à pied cris bord R,	0 50
Jeu course 6 ch. Récl.	1 95	Album p. c. p, 100 pl, R,	0 60	Hình Napoléon br. 2,00	2 50
Lion bronze Réclame	2 50	Porte journ. laqué R,	1 50	Hình Napoléon bisquit	2 20
Etui cigarette cuir	1 80	Chaine montre 1,90 à	2 50	Barrette fiette 2 thứ R.	0 10
Ống bơm con nít $60 à	1 10	Khuôn bánh lo kiểu	0 03	Áo quan matelot cô sọc	4 50
Val. cuir jaune 12$00 à	18 00	Vase coul. mg dòng R,	0 75	Áo quan matelot nỉ	3 50
Hộp chữ in caout. Récl.	0 80	Vase chg nick, paysage	5 00	Áo quan fiette broderie	2 50
Phấn d. mặt voyage R.	0 20	Casquette drap	1 00	Khăn choàn velours	5 00
Mênui trắng 2m20x2,45	17 00	Nón rom con nít	1 80	Khăn choàn laine trắng	3 50
Mền nỉ sọc 2m20x2,45	15 00	Mền gòn cô bông	3 50	Carte postale 0,01,	0,03 0 05

Envoi contre remboursement à l'intérieur
Gởi mà món nào không vừa bụng, có trả lại, cũng vui lòng tiếp lấy
BAZAR GIÁO YÊN lãnh nhuộm đồ hàng, bận cũ rồi, nhuộm lnh đồ mới
Mandat quí khách có gởi cho B. Giáo Yên, xin biên cho Phamvanhien lãnh.

Cũng còn nhiều món hàng khác, ít chỗ kể không đủ
Hộp thuốc xia aluminium mới lãnh kỳ tàu này 0$40 và 0$80, sực giá 0$35 và 0$28

MUA MỘT LẦN MỚI BIẾT

Thật vậy. Muốn biết tiệm nào bán rẻ phải có mua một lần mới biết được. Chúng tôi chẳng hề dám khoe khoan, song chúng tôi dám hứa cho rằng tiệm chúng tôi vẫn bán rẻ hơn các nơi mà cách tiếp đãi quí khách cũng hết tình niềm nở.

Tại tiệm chúng tôi có bán đồng hồ CARILLON WESTMINSTER đủ thứ đẹp lắm. Có bán máy hát toàn và kiểm, đủ kiểu, máy thật tốt, và có trữ đủ bài cải lương nhiều bài bản. Cung có trữ nón Casque hiệu «COQ GAULOIS» tại nhẹ và tốt khéo và «FORME ANGLAISE» thật chắc thật bền, có những đồ bằng pha lê như bầu đựng nước, ly, và đồ Aluminium tốt lắm. Chúng tôi lại có trữ bán các thứ đèn, hạng Huê kỳ, chưa cẩm thạch, cao có, thấp có, có hoa lí đa tây, có đồng đồ rẻ, đồng hồ tay, và trái quít, cạy rất đúng giờ máy móc bền bỉ, nên có giấy bảo lãnh 5 năm.

Tiệm chúng tôi có làm Đại lý giày tây hiệu «GAG COP» là thứ giày của hãng Richaud bán lúc trước, có áo sơ mi, cols, régates, nœuds, vớ tơ vớ cái, đủ các thứ màu, lại có nhiều thứ áo Pardessus cao su và gaberdine, đã chắc mà lại rẻ nữa.

Tiệm chúng tôi có bán xe máy hiệu CAP, là thứ xe thiên hạ ưa dùng hơn hết, vì nó chắc mà nhẹ, và giá mỗi cái có 48$ thôi.

Chư tôn ở lục châu, ở lịp đến Saigon xin mời đến xem cửa hàng chúng tôi một lần cho biết, chúng tôi tay làm hoan nghinh lắm. Và nếu muốn biết ở đâu bán rẻ xin cứ đến.

BAZAR PHAN-THANH-BIÊN
số 54 đường Vienot
giáp phố Chà bán vải ngan Chợ mới Saigon

Bánh Quốc-Nữ

Xin chớ lầm tưởng bánh Quốc-Nữ cũng như bánh bán của khách-trú xưa nay; bánh Quốc-Nữ là bánh làm rất tinh khiết lại có beurre, sữa bò, chocolat và vanille, ăn không khi nào phải bụng.

Vậy quí ông quí bà, khi có dịp đi đám cưới, tân gia, tân quan, hoặc kỵ cơm chí chí, xin nhớ mua vài đồng bạc bánh lễ, hoặc năm ba hộp bánh nguyên, trước cúng, sau đem ra đãi khách, thì rất đẹp mặt vô cùng.

Lại lúc đến kinh thành có việc, khi ra về xin quí ông quí bà, nhớ mua ít nhiều về cho bà con, em cháu, ngõ giúp giùm cho công nghệ gái nhà Nam được mau tấn phát.

Có trữ bán tại nhà tôi, và tại tiệm bán hàng tây, hàng tàu, của chú tôi, là M Nguyễn-khắc-Trương, ở đại lộ Bonnard, số 82.

NGUYỄN-THỊ-THÂN
Propriétaire de la Fabrique de Biscuits Quốc-Nữ
14 Rue Lagrandière
Saigon

COURS PRATIQUES de COMPTABILITÉ et de DACTYLOGRAPHIE
NGUYEN-VAN-MUI
10, Rue Martin des Pallières, 10
En face de la gare de Dakao
SAIGON

Nam-nghĩa-lợi dĩ Thái-sơn-quá
DENTISTE
ANNAM TRỒNG RĂNG
110, BOULEVARD BONNARD, 110
Chợ mới Saigon

A. DENHOLM
N° 36-38, Rue Lefèvre N° 36-38
SAIGON

NGUYÊN GIÂN MÁY — ĐỒ PHỤ TÙNG — ĐỒ THAY ĐỔI — DÂY TRẦN
EMERIS — VÂN VÂN — MÁY LÀM DẦU, LÀM ĐƯỜNG — MÔ-TƠ
NỘI SỐ-DE V. V. GIÁ PHẢI CHĂNG

Coi tướng người ẹo tiếng

Trần-kiêm-Tiền tiên-sanh là người tỉnh Quảng đông, ở miễu Thành-Hoàng mấy tháng nay đi lục-tỉnh mới về có lời kính cáo chư quí vị khán quan xin nhã giám. Tôi coi bói khoa cúng coi tướng số, đoán việc nghèo giàu, số mạng, danh phận chẳng một lời dối mình. Xin chư quí-vị muốn biết sanh tử cùng các việc hậu lai, xin tạm bước ghé vào thì biểu rõ. Khán tướng định giá. Tôi có người cắt nghĩa ra lời biện bạch không sai, chẳng hề thêu dệt.

Tại đây có cái đầu hình 100 tuổi treo ôn bằng vải và bàn tay, thì mới phải là Trần-kiêm-Tiền, khéo lắm không phải đồ làm bậy mà ăn tiền đâu.

TRẦN-KIÊM-TIỀN
208, Rue d'Espagne, 208 Saigon

BÁN TẠI TIỆM
Trần-quang-Xuân
158, rue d'Espagne (chợ mới)
Saigon
Đèn-điện bổ tuổi có piles
Đèn xe máy, đèn rọi đủ thứ
Piles bèn Tây mới qua thật tốt
Các đồ tạp hóa và giày dép Bắc kỳ giá nhẹ.

TRAN-LONG
TIỆM ĐÓNG GHẾ MÂY
BOTINIER
Réparation des Raquettes
Rue Turc n° 16
SAIGON

Tiệm tôi lập ra đã hơn 17 năm rồi, ròng có một nghề làm ghế mây theo kiểu Hồng-kông, ghế dài, nghế dựa, ghế ngồi, lớn có nhỏ có, đã thiệt, đủ dạng rất khéo rất đẹp. Có sửa vợi mây, đồ đánh trái lăng: giá rẻ hơn các tiệm khác. Xin liệt-vị đến chơi tôi vui lòng tiếp đãi

Trần Long, *Cẩn bạch.*

ANCIENNE MAISON PHÚ-TOÀN
ĐÓNG GIÀY TÂY VÀ ANNAM
LE-VAN-BEN
CHỤP HÌNH VÀ RỌI HÌNH RẤ LỚN
— SAIGON —
17-19 Rue Amiral Courbet (Halles Centrales)

H. DELPEYRAT
Khi trước là Hãng E. POURTOU
Số nhà 33 bis, 35, 37, 39
đường Amiral Dupré Saigon
RƯỢU CHÁO, RƯỢU MẠNH
RƯỢU KHAI VỊ, RƯỢU TIEU-BỔ

Tiểu-thuyết

MŨI GƯƠM CỦA NGƯỜI HIỆP-KHÁCH

Dịch giả: NAM-KIỀU

HỒI THỨ VI

Giữa đường bỗng thấy bất bình mà tha?

(Tiếp theo)

Bây giờ vào khoảng canh hai, bóng trăng vằng-vặc, người nhà họ Phượng ai cũng trách thầm Phượng-công không nghe lời nên mới phải lạc vào tay dâm cường đạo này. Khi Phượng tiểu-thơ nghe thấy cha mình ai cầu với lũ cường-đạo, cầm lòng không đặng, mới vén màn kiệu lên dòm coi, bị Mỗ-vũ-Nghi đứng ở dưới bóng trăng trông thấy, phách lạc hồn mê, liền hối bọn gia-đinh xông vào bắt lấy, người nhà họ Phượng hoảng hốt chạy cả, cánh họ Mỗ cướp được người rồi, bèn sẻ ngựa đi thẳng. Phượng-công và phu nhơn thì đứng ngó ngơ-ngẩn theo như người gỡ, hai hàng nước mắt tuôn rơi; một khúc cang-tràng cắt đứt. Bỗng thấy trong rừng thông nhảy ra một người, tay cầm đoản-côn; đầu đội mão lông trĩu, chân đi giày da, lưng đeo một thanh bảo-kiếm, hớt-hải kêu to lên rằng: hỏng rồi! Ta làm lỡ mất việc trọng thác rồi! — Khán quan đoán coi người đó là ai? Tức là Bảo-Cương đó! — Nguyên bữa trước Bảo-Cương cùng Năn-Loan phân biệt, vâng theo lời chỉ điểm của Tư-mã-Ngao, tối hôm ấy ăn cơm uống rượu tại thôn Bổ, rồi ra rừng thông ngồi đón, không ngờ say rượu ngủ quên tại dưới gốc thông, đến khi tỉnh dậy, giực mình hốt-hoảng chạy ra, thấy trên đường cái một bọn người đương than-vản kêu-khóc, Bảo-Cương liền la lớn lên rằng: có ta đến đây! Phượng-công thấy thế, quay lại bảo người nhà: rõ khổ chưa? Giặc Hướng-mã vừa đi, lại đến giặc cỏ trong rừng ra khuấy-nhiễu đó! Mọi người đều đớn-đáo nhìn nhau, không biết tránh đàng nào cho thoát, thì Bảo-Cương đã đến trước mặt, hỏi to lên rằng: các ngươi có phải là gia-quyến Phượng-công đấy không? — Trong đó có một tên lớn gan đáp lại rằng phải. — Bảo-Cương liền cả mừng nói rằng: ta là người phủ Thuận-thiên, tên kêu Bảo-Cương, bữa trước ở vườn Tranh-xuân cùng Năn-huynh đánh tan đám người nhà họ Mỗ, rồi chúng ta cùng tôn-độ kết làm anh-em, ngờ đâu nhà họ Mỗ lại đem người tới cướp, ta vì một cơn nóng giận, đập bể đầu thằng cha Thạch cẩm-Đương, lại đánh chết vài mươi người nữa, rồi cùng Năn-huynh trốn ra ngoài thành, gặp một người cao-nhơn chỉ bảo, rằng bữa nay gia-quyến Phượng-công qua đây, tất có sự tai-nàn, nên ta phải đến đây bảo hộ. — Phượng-công nghe nói, xuống ngựa cùng Bảo-Cương thi lễ mà hỏi rằng: cám ơn tráng-sĩ có lòng tới, song tiếc vì việc đã lỡ rồi! Bèn đem đầu-đuôi sự mới xảy ra kể lại cho Bảo-Cương nghe. Bảo-Cương giực mình nói rằng: thiệt là tôi làm lỡ việc mất rồi! Chẳng hay lũ cường-đạo bây giờ nó đi nẻo nào? — Phượng-công nói: bọn ấy khi đã cướp đặng tiểu-nữ, thì thẳng nhằm hướng tây đi thẳng.

— Bọn nó chắc đi cũng chưa xa, vậy lão đại-nhơn hãy dằn lòng ngồi đợi đây một chút, để tôi đuổi theo, cướp lại Tiểu-thơ đem về.

Nói đoạn, cầm đoản côn xăm-xăm đi liền, khi đó Phượng-công cùng gia quyến đang đông lại trên đường cái đề chờ tin-tức của Bảo-Cương, thì thấy ở trong rừng thông kéo ra một bọn 5,6 người, trang-mạo kỳ-khôi, cỡi ngựa quất to lên rằng: các người có phải là quyến-thuộc của Phượng-Trúc đại-nhơn ở phủ Khai-phong đấy không? — Lủ gia-nhơn đáp phải. — Năm, sáu người ấy bèn xuống ngựa nói rằng: chúng tôi vâng lời Tư-mã Tiên-sanh chỉ-bảo, nên lại đây nghinh-tiếp, hiện có bức thơ ở đây, xin đại-nhơn hãy coi qua sẽ biết. — Phượng-công liền cầm lấy bức thơ, người nhà cầm đèn lại, Phượng-công xé ra coi, thì thấy thơ rằng: «Kỳ-sơn lão Tiên-sanh kỳ-tiền nhã-giám. Bần-đạo thường kỳ xét lẽ âm-dương, mạng-số con người, không mấy ai tránh khỏi, ngày nay lịnh ái gặp sự tai-nàn, Bảo-Cương chỉ có thể phá giặc, chớ chưa có thể cứu nổi. Song đại-nhơn chớ nóng lòng bận dạ, ngày trăng-phùng rồi cũng có khi, cái nạn trăm ngày, tự-khắc có người cứu khỏi. Nay chỉ xin nói đỗ đại-nhơn biết rằng: tỉnh Hồ-Quảng một ngày kia sẽ có đ\e nhơn cùng quyến-thuộc đến núi Thiết-cầu mà tránh nạn. Nếu không y theo, sau tất có vạ, ăn-năn thì sự đã rồi, dám xin nghĩ kỹ.

« kỳ tôn: Tư Mã kiêu-kiêu-tử.

Phượng-công coi thơ xong, nghĩ thầm trong bụng rằng Năn-sanh nói chuyện Tư-mã-Ngao đạo-nhơn tặng cho y ba thanh bảo-kiếm, qua phủ Khai-phong mà tìm khách anh-hùng, vừa rồi Bảo Cương lại nói: Tư-Mã Tiên-sanh chỉ-bảo lại đây đỗ cứu gia-quyến ta, Bây giờ ta lại nhận được bức thơ của Tiên-sanh đây, dặn ta chờ đến Hồ-Quảng, sợ có tai-nạn. Ta tưởng Tư-mã Tiên-sanh là người thấy xa biết trước, đã bảo tất nhiên phải theo, nhưng chỉ hiềm không biết núi Thiết-cầu là núi nào? Và ở tại đâu? Thôi thì ta cứ y theo lời dặn trong thơ mà đi, Tư-Mã Tiên-sanh tất không đỗ ta phải lầm-lỡ. Đoạn lại lẩm-nhẩm nói một mình rằng: Bảo-Cương chỉ có thể phá giặc, chớ không cứu nổi con ta. Như Bảo-Cương là một tay tráng sĩ, mà không cứu nổi con ta, thì tất-nhiên không mặt-mũi nào nhìn thấy ta nữa. Vậy thì ta cứ việc đi, chẳng phải chờ đợi làm gì? chú-ý đã định, bèn truyền cho người nhà khiêng kiệu ra đi.

Nói về bọn Mỗ-vũ-Nghi khi cướp đặng Phượng-Tiểu-thơ rồi, chạy dài hơn 20 dặm, Bảo-thành-Nhơn sực nghĩ ra một kế, nói với Mỗ-vũ-Nghi rằng: bây giờ đã trống canh ba rồi, nếu đi xứ khác thì có lẽ không tiện.

(Còn nữa)

NHỊ-THIÊN-DƯỜNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38. — CHOLON

Dây thép nói số 638 — Đánh dây thép chữ để: Nhị-Thiên-Đường, Cholon

CÓ BÁN CAO THỦ THƯỚC, CAO, ĐƠN, HOÀN, TÁN, LẤY TỈ ĂN ĐỆU NHƯ SAU NAY

PHỤ-QUẾ-BÁT-VỊ-HUỜN

Phàm con người mà thấy hỏa hòa bình thì ít hay sanh bịnh.

Bởi vậy cho nên phải dùng lục-vị là đỡ nhuận thủy Phụ-quế là vật bổ hỏa mà điều bổ chơn dương.

Vả cái máy sanh hượt đều do nơi trong hỏa, ở trong hai trái thận một điểm chơn dương gọi là mạng môn, tức là chỗ tưởng hỏa ở mà gìn giữ lấy mạng người; cho nên người mà sanh yếu sống lâu, chết yểu, hoặc có thai cũng không đều do nơi mạng hỏa.

Thuốc nầy bổ bổ thận mạng chơn dương, giúp hỏa trợ tỳ, tiêu tăng ẩm tà, thông trị chơn dương.

Những kẻ tinh huyết khô khan thường hay đau lưng mỏi cẳng, hoặc kém thủy mà sanh đàm rồi hóa ra chứng ho, hoặc nhức đầu xây xẩm, lỗ tai lùng bùng, chiêm bao di-tinh, khô cổ ráo lưỡi, đau nửu nhức răng, xanh xao vàng vọt, hoặc thân dưới ngứa ngầm sanh ra ghẻ chốc vân vân, các chứng thầy đều dùng được.

Mỗi lần uống bốn chỉ, uống với nước muối măng mằng.

Kị ăn cải trắng và những đồ lạnh lẻo ngưng trệ.

Chư tôn có mua thì hãy nhìn cái nhãn hiệu ông Phật mập của tiệm Nhị-Thiên-Đường thì khỏi lầm đồ giả.

Mỗi hộp giá là. . . . 0$35

ĐỊNH KHÁU LÝ-TRUNG-HOÀN

Thuốc hườn nầy chuyên trị nam phụ lão ấu, hàng trị hỏa bất sanh, thổ dương hư khí nhược; hay đau xốc bộng, trạo trực muốn mửa, tạng phủ bất điều ăn uống không tiêu; bịnh hậu khiếm bổ, mạng môn hỏa suy; tỳ hư vị yếu, đau bụng la chảy; ăn uống chẳng ngon, hình thể mỏi mệt; ban đêm hay ho, ban ngày dàm nhiều; hoặc ăn uống quá độ mà sanh bịnh tương hàng; hoặc ăn đồ lạnh lẻo sống sít, ngưng trệ, rồi bất mửa; hoặc cảm hàng tay chơn rung rẩy; hoặc nguơn khí bất điều, tinh-thần suy kém, v. v.... thầy đều trị được.

Phải dùng nước gừng lùi mà uống với thuốc.

Nói tóm một lời là thuốc hườn nầy có tài ôn trung phò dương; hễ uống nó được thường thì nguơn-khí điều hòa, tinh thần bội trương.

Bổn đường đã gắn công tìm kiếm các thứ dược-liệu cho thiệt tốt thiệt hay phối hiệp lại mà chế ra thứ thuốc hườn nầy, thiệt là công hiệu như thần, bá phát bá trúng.

Chư tôn có mua thì xin phải nhìn cho kỹ cái nhãn hiệu ông PHẬT kẻo lầm đồ giả.

THANH-TÂM NGƯU-HOÀNG-HUỜN

Thuốc nầy chủ trị nam phụ lão ấu, thình lình mê sảng đàm chận hoặc trúng phong trúng khí bất tỉnh nhơn sự, ngậm miệng cắn răng, con mắt lác lưng, tay chơn quíu rút, trúng thử phát nhiệt, ác khí xông nhằm phát cuồn nhảy nhót, giựt tay giựt chơn; nhổu nhảo ho hen, lòng ác nhức đầu; xây xẩm tối mắt, nhức nhối cả mình; hoặc bị sơn phong chướng khí, đau thắt ruột gan; phong đàm ngăn trệ, khí huyết chẳng thông; thần hôn phách ám, nằm ngủ chẳng yên v. v... Nhứt thiết các chứng bịnh nguy cấp phải dùng thuốc nầy; ấy là một thứ thuốc khởi tử hồi sanh, phò nguy cứu cấp, công hiệu như thần.

Hễ uống nó vào thì thanh tâm trừ đàm, đã thông cửu khiếu lại tiêu trừ các dịch tức khắc an nhiên.

Chỉ như con nít mà bịnh kinh phong, cảm mạo phát nhiệt, sanh bịnh dạ-dề, khó khè ọc sữa, tích trệ đau bụng thầy đều dùng được.

Người lớn mỗi lần phải uống một hườn, như bịnh đau lâu phải uống gia bội; nóng với nước gừng.

Con nít phải uống nửa hườn, nấu lá bạc-hà lấy nước cho uống với thuốc, hoặc hòa với sữa mà cho uống, hoặc thoa nơi núm vú mà cho nó bú, hiệu nghiệm như thần.

Phương thuốc nầy từ được Tổ truyền đến nay, bổn đường hằng gia tâm nghiên cứu rồi chọn những thượng phẩm dược liệu tuân y theo phép chế ra mà làm hườn; uống chừng nào hay chừng nấy.

Kị ăn cá và rau cỏ sống sít lạnh lẻo và cũng kị đồ bằng sắt.

Đờn-bà có thai chẳng nên dùng

GIÁ

Hộp gấm 4 hườn.	.	1$00
» 2 »	. .	0 50
Hộp cây 4 »	. .	1 40
» 2 »	. .	0 70

NHỊ-THIÊN ĐƯỜNG TIÊU-THỰC-HOÀN

Chuyên trị nhứt thiết các chứng bịnh thuộc về bao tử, ăn không tiêu, hoặc ăn đồ sanh lãnh rất nhiều, sanh ra bịnh no hơi, tích-tụ, bần thần, đau bụng, lâu ngày làm cho thân thể gầy mòn yếu đuối, ăn uống không biết mùi. Uống thuốc nầy dần dần khai vị tấn thực, trở nên tinh-thần khoái sảng, khí huyết điều hòa, thật là một phương thuốc chí bửu có danh trong thiên hạ.

CÁCH DÙNG

Dùng với nước trà;
Mỗi ngày uống 2 lần;
Mỗi lần uống 2 hoàn;
Uống trước bữa ăn 15 phút đồng hồ.

Giá mỗi hộp 10 hườn là: 0$50

AN-THAI-HUỜN

Thường người đàn bà có thai khí-huyết suy yếu, không thể giúp dưỡng thai nhi, thì hay sanh ra bịnh ca, nhợn, (ác-trở) chóng mặt, bần thần, hễ nhẹ thì làm ra chứng tiểu sản, lạc sản, ấy cũng bởi khí huyết suy nhược vị khí chẳng hòa, làm cho thai nhi không an mà phải sanh những chứng bịnh hiểm nghèo, thậm chí không phương diều trị.

Bổn Đường nghiên cứu ra hoàn thuốc an thai nầy, cứu những bịnh kể trước đó xưa nay rất nhiều. Vậy những người đàn bà có thai nên phòng bị khi mới có các chứng kể trên đây, cho khỏi lỗi đạo hòa sanh của trời đất, và dùng thuốc nầy trước khi có thì không lo đều chi bất trắc.

Cách dùng.— Mỗi lần uống 1 hoàn, sau khi 2 bữa ăn, uống với nước trà. Giá mỗi hộp 2 hườn là. . . 0$30

BẠCH TRƯỢC-CAO

Thuốc nầy đề trị các chứng bịnh lậu; hoặc đái gắt, lậu mủ, hoặc trắng, hoặc vàng, hoặc lậu kê, lậu huyết chảy ra dầm dề, cứ theo phép mà dùng thì hết lại trừ dặng các chứng bịnh độc.

Trị bạch đái hạ rất thần hiệu.— Kị thai.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống ba lần, mỗi lần nống chừng 1 muỗng uống cà-phe. Cử ăn đồ chiên xào, cay nóng nầy, rượu cũng không nên uống.

Mỗi hộp giá là. . . 0$60

Thiệt-nghiệp-xưởng

F. NAM

Đường Pellerin môn bài số 142-144

SAIGON

Bổn hiệu chuyên việc tu bổ máy viết, tỏ sắt đủ kiểu.

Rèn sắt bông và các thứ kim khí rất khuê lệ.

Súng và đủ các thứ khí giới.

CHUYÊN NGHỀ. — Mài dao lớn nhỏ, mài kéo, dao cạo, vân vân, dùng may điển đời mài thật bén. — *Soudure Autogène.*

Bán các đồ phụ tùng theo kiểu vở lãm thường và đúng chữ.

RÈN GIƯỜNG SẮT

VÀ ĐỒ DÙNG NGOÀI HUÊ-VIÊN LÀM ĐỒ BẰNG SẮT

Cửa ngõ và rào sắt, cửa và rào sắt đủ kiểu để rào mả.

Làm kiểu nhà-mỹ và kiểu thường. Ống khóa và chìa khóa thiệt chắc.

Có làm đồ thâu-lôi (paratonnerre) chế tạo và sửa máy móc xe-hơi, xe máy mới.

Làm đồ gởi đi Lục-tỉnh.

Công việc làm kỹ lưỡng, mà giá rẻ.

Tiểu Thuyết

« DUYÊN PHẬN LỠ LÀNG »

Tôi có gởi bán ở các garo xe điển từ Chợ-lớn tới Bà-chiểu và nhà bán sách Lê-Mai. Như ở lục tỉnh ai có mua sỉ và mua lẻ, xin viết thơ cho M. Đoàn văn-Hiai, Nhựt-Tân-Báo.

HOTEL D'ANNAM

Nam-Việt Khách-Lầu

N. 77 à 80 Boulevard Charner

9 à 15, Rue Catinat

Đường Kinh-lấp, đường Catinat

SAIGON

HUỲNH-HUỆ-KỲ, Chủ tiệm.

Kính cùng Quí khách rõ: tôi dọn một tiệm ngủ hiệu là HOTEL D'ANNAM (*NAM-Việt Khách-Lầu*) phòng rộng mát và sạch sẽ làm chẳng sợ dọn phòng ở từng dưới đất được của tiện Quí-khách, xin Quí-khách tưởng dùng đi Saigon xin đến tiệm tôi mà nghỉ lấy làm thong thả lắm.

Lại tôi mới mở thêm một giải phòng ngành rất mát mẻ tại đường Catinat, trước nhà hàng Lương-Hữu từ số 9 đến số 15

HUỲNH-HUỆ-KỲ, Cẩn khải.

Xin ghé mắt ! ! !

TÀI PHÁT KHÁCH-LẦU

CỦA M. TRẦN-XÃO dit KHÁ

Kính cùng quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô cùng lục châu quân-tử đặng rõ:

Bấy lâu nay tôi thấy nghe sự chê khen thế cách của khách lầu, nên nay tôi chẳng nệ hao tốn rằng sức lập một cái phòng ngủ hiệu « TÀI-PHÁT KHÁCH-LẦU » ở tại đường Tông-đốc-Phương môn bài 44 và 46 Cholon. Phòng vị rất thanh-khiết lại sáng-sủa, và mát-mẻ lắm; tiền phòng tôi tính rẻ nhẹ hơn các nơi, cùng trẻ sai vặt (boy) đều dễ khiến, quí-khách nghỉ nơi phòng đặng vừa ý.

Quí-chước thừa dịp đến Cholon xin ghé tại « Tài-Phát Khách-Lầu » tạm nghỉ thì cao cao quí-chước cũng đặng vui lòng. Để ô gần gare xe-lửa Cholon-Mytho cũng là bến xe-hơi đi các nơi, tiện bề cho quí chước.

Tôi cũng có lãnh may đồ y phục theo kiểu Langsa và Annam đủ kiểu, lại có bán hàng Tàu, và hàng Bắc tốt nhứt hạng, và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời rất khéo. Trừ những hiệu xe thiệt tốt là hiệu ALCYON, R. P. F., R. F. D., HIRONDELLE, BÉCÉ SPORT, C. A. F., DIAMANT, ROCHET, SPHINX, và có nhiều hiệu khác giá chừng 40$00. Lại có tiệm bán theo Epicerie. Mercerie và có bán rượu tây, bán lẻ theo consommation.

Có xe hơi hiệu de Dion Bouton 10 ngựa mới, kiểu kiểm thời năm 1925. Thừa để cho quí khách du lịch cho dễ.

Vậy xin mời quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô, thừa lúc rảnh việc xin đời gót ngọc đến tiệm tôi, thì tôi hết lòng hoan nghinh thậm trọng.

Nay kính bạch,

Chủ nhơn: TRẦN-XÃO dit KHÁ

It được vậy ! !

TIỆM NAM CHÂU KHÁCH-LẦU ở tại đường A-MI-RANH CUỘC-BE Saigon là nơi rất xứng đáng cho quí khách ở lục châu đến nghỉ. Mới mới đều thanh-khiết, phòng thoáng rộng rải cho mượn tinh giá rẻ lắm. Nước tắm không hết.

Boy nói sõn dễ sai biểu.

Chữ khoan-hòa sẵn lòng giúp quí khách trong mọi điều sở cần.

Thiệt vậy. Quí-vị đến nghỉ tiệm NAM-CHÂU đều được như ý cả.

LÂM-VĂN-...

ĐÈN LÒA KIỂU MỚI

THẮP BẰNG DẦU LỬA

Đèn lồng, đèn đứng, đèn treo

Bán tại tiệm

TRẦN-QUANG-NGHIỆM

206, đường d'Espagne Saigon

Thay cũ đổi mới

Kính cùng lục-châu quân-tử, các chợ các bổn đặng rõ. Bấy lâu nay nhờ đồng-bào ra ơn chiếu cố, tưởng nghĩa thâm giao, nên mấy nhà khách-sạng của tôi đến ngày nay đặng bền vững, còn thấy tên rõ ràng trong thương trường, thiệt là chẳng tôi hết lòng hiệp cùng quí khách.

Vì tình quyến chước càng lâu càng nặng nên tôi phần đông trong quí khách đến nước đến khách sạng chơ-chẳng tôi. Bởi cớ ấy cho nên nỗ, phòng càng ngày càng thêm rộng lớn, khó nỗi hồi đáp quí khách cho vẹn lòng.

Vậy mấy khách-sạng của chúng tôi hiệp là:

1° Nam-Thành Khách-Sạng ở đường Général-Grimaud số 21 và 23;

2° Nam-Trung-Khách-Sạng ở đường Amiral-Lamotte số 203 và 205;

3° Nam-Hưng-Thành Khách-Lầu ở đường Amiral Rose số 18 và 20, đều mở thêm rộng rãi sạch sẽ, ngõ hầu khỏi phụ tấm lòng huỷ cố của quí khách trong lục-châu.

Mấy tiệm đều ở gần ga tàu Saigon-Mytho, Khánh-hưng, chúng tôi sẽ hết lòng tiếp rước cho vừa ý đồng bào.

Nay kính

Quảng-hộ. M. Hiệp

TRẦN-THỌ

Tiệm thợ Bạc

NGUYỄN-VĂN-THƠM

Successeur, ancienne Maison de Nguyễn-văn-Giáo

n° 13 rue Sabrandier Saigon.

Kính cáo cho quí ông quí bà rõ: Nguyễn-văn-Giáo đã qua đời trước rồi. Nay tôi là Nguyễn-văn-Thơm có nối nghiệp cũng làm đồ nữ-trang theo thời kiểm thời, những là: trâm, chuyền, vòng, chuỗi, bông tai, cúc áo, vàng đôi, kiềng, neo bạng, neo đi, đồng chiếc v... v... đồ thứ theo kiểm thời cũng như ngày trước vậy.

Xin quí ông quí bà, muốn đồng món chi cứ đến gởi đến tiệm tôi, hay là viết thơ mà gởi cho bổn hiệu, thì tôi cũng hết lòng theo ý quí ông quí bà đặng món chi thì tôi cũng hết lòng cẩn thận mà gởi đến cho quí ông quí bà đặng.

Kính cáo NGUYỄN-VĂN-THƠM

Bijoutier 13, rue Sabrandier SAIGON

FABRIQUE DE CASQUE FANTAISIE

Vente en gros et en détail

GRAVURE sur MÉTAUX et MARBRE

TRẦN-DUY-BINH

42, Boulevard Charner — SAIGON

TIỆM LÀM NÓN ĐỦ CÁC THỨ

Bán sỉ và bán lẻ

Khắc các thứ con dấu bằng đồng, bằng đồng và bằng đá cẩm thạch

Duy-Xuân ẩn quán

Tại đầu cầu đất Sadec

Có in đủ các thứ thơ, tuồng, truyện, sách, bằng chữ Langsa và quốc-ngữ. Có in sổ bộ, các thứ giấy tờ về việc mua bán, các thứ danh thiếp, bao thơ, thiệp tang thiệp mời đám cưới v.. v...

Có bán đủ các thứ giấy, viết, mực, bao thơ, ngòi viết, thước gạch, gôm, viết chì và đủ thứ sách vở cho học trò các trường dùng.

Mỗi món đều bán rẻ hơn các nhà in khác.

Duy-Xuân ẩn-quán,

kính mới.

XƯỞNG THỢ MỘC CHẠM VÀ CẨN CỬA

M. Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA

SÁNG TẠO NĂM 1923

Xưởng chánh tại LAITHIEU (THUDAUMOT) Ouest 6e Bureau

Đường mới bông chợ đi ra

TIỆM NGÀNH CÓ TRỮ ĐỒ MỚI

1° Tại *Mytho* đường mới công, mới bên tàu và xe-hơi; 2° Tại *Cholon* đường mới công, ngay cửa tàu của khách-trú; 3° Tại *Travinh* đường cái, ngay Tòa-bố; 4° Tại *Bentre* đường mới công, mới bến tàu.

Xưởng này có đóng sẵn đủ thứ bàn, ghế, tủ, võng, nệm đóng toàn cây danh-mộc nhứt: Trắc, Cẩm-lai và Gõ mà chế tạo nhiều kiểu khéo léo, thợ làm thiệt là tinh-xảo, không hề giả-dối. Bấy lâu danh tiếng, được chư quí vị bảo gia khen ngợi về sự kỹ-công chẻo-chuốt rất vừa lòng.

Kính mời quí khách đến xem chơi, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi rất vui lòng tiếp rước và hồi âm liền.

Mandat và dây thép gởi đi: NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Laithieu

H. Humbert

78, Boulevard Bonnard

Bijoux FIX

ĐỒNG-HỒ HIỆU JAPY

Đồng-hồ treo vách từ 42 tới 50 quan.

Đồng-hồ Régulateurs đủ kiểu từ 270 tới 450 quan.

Đồng-hồ Carillons Wesminster từ 700 tới 1.000 quan.

Đồng-hồ rẻ từ 20 tới 60 quan.

Đồng-hồ treo thứ nhỏ khoảm từ 60 tới 300 quan.

Đồng-hồ lắc qua lắc lại từ 300 tới 400 quan.

Đồng hồ trái quít hiệu Lip, Japy, Saint Cyr, Merveilleuse, Uti, vỏ bằng sắt, bằng bạc và bằng vàng từ 27 tới 800 quan.

Đồ bằng vàng, đồ để tập thể-thao, đồ để chưng diện trong nhà.

Tiệm đóng xe

Sửa xe và bán đồ phụ tùng

đường Luro môn bài 99 và 101

(Đất-hộ) Saigon

TRẦN-VĂN-HIỆP, chủ tiệm

Kính cùng Lục-châu quí khách đặng rõ: Tiệm tôi có đóng đủ kiểu xe như là xe mui, xe hai bánh, xe kiếng, xe kéo, và cũng có bán các thứ xe cũ sửa lại chắc chắn; có bán đèn xe đủ kiểu, bánh xe cao-su bằng cây giá tỉ bán tây chở lại, cao-su đặt để thay trong bánh, kiếng đèn tây, đồ bắt kẻ xe chiếc và xe song mã bằng da tây rất khéo và chắc, có bán yên cời, chuông dạp hai tiếng, bình để thắp đèn khí đá theo xe. Sơn xe. — và sửa xe.

Cúi xin quí khách có dịp đến Đất-Hộ xin ghé lại tiệm tôi một khi, trước coi công cuộc của tôi làm, sau có cần dùng món chi đa thiểu mua giúp làm ngõi, thì tôi rất cám ơn hạ cố: Còn như quí khách ở xa muốn gởi thơ hỏi thăm món chi cũng giá cả tôi sẵn lòng hồi đáp.

Chủ nhơn cẩn khải.

TÂN TÂN HIỆP THÀNH

Ở tại đường Vidnot số 69 ngang chợ Saigon mới

HUỲNH-VĂN-NHUNG, kế-nghiệp

Làm và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời, làm đã mau mà lại khéo, lại có làm ô ăn trầu có chưng bằng đồng xi mạ kền (Nickelé) quí khách ở Lục-châu nếu cần dùng đồ làm tại tiệm tôi, xin viết thơ thương nghị.

Đồ làm rồi sẽ gởi lập tức Contre Remboursement, nghĩa là đem tiền đến đóng cho nhà thơ mà lấy đồ.

HUỲNH-VĂN-NHUNG, cẩn-bạch.